Влада - Радам!

Голос України

ГАЗЕТА ВЕРХОВНОЇ РАДИ УКРАЇНИ

№ 221 (1721) ♦ Вівторок, 25 листопада 1997 року ♦ Ціна договірна

Флагман піднімає вітрила

Криворізький державний гірничо-металургійний комбінат «Криворіжсталь» знову стає флагманом української металургії — тут збільшено обсяг виробництва товарного прокату: за 10 місяців поточного року він становив 3 416 тис. тонн, тобто 133,5 відсотка рівня аналогічного періоду минулого року, повідомляє «Інтерфакс-Україна». Виробництво чавуну збільшилося на 45, 9 відсотка, сталі — на 34,6, коксу — на 22, агломерату — на 11,5 відсотка.

На думку фахівців гірничо-металургійного комбінату, зростання виробництва основних видів продукції викликане тим, що поліпшилося забезпечення сировиною. Це стало можливо завдяки об'єднанню в єдиний комбінат: металургійного та гірничо-збагачувального комбінатів з коксохімічним заводом.

«Тяжке життя змушує звернутися до вас»

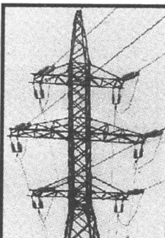
Розмова першого заступника Голови Верховної Ради Олександра Ткаченка з читачами «Голосу України»

Увага, «гаряча» лінія!

Як уже повідомлялося, 14 листопада в редакції працювала «гаряча» лінія. З читачами нашої газети того дня вів діалог перший заступник Голови Верховної Ради Олександр Ткаченко.

Проте ще задовго до оголошеного дня до «Голосу України» почали надходити листи на його ім'я. Отож читайте на наших сторінках розмову Олександра Миколайовича і його відповіді на листи.

(Закінчення на 3—5-й стор.).

Закон України «Про електроенергетику» 6—8

Інтенсивний листопад

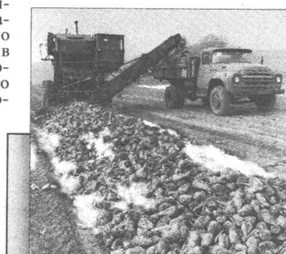

Листопад був найбільш інтенсивний за останні місяці з точки зору законодавчого процесу, — відзначив Голова Верховної Ради України Олександр Мороз на вчорашній прес-конференції. Якість законів, відповідність їх Конституції, узгодженість з іншими нормативно-правовими актами — всі ці вимоги депутати добре розуміють і тому наполегливо працюють над проектами в комітетах.

Протягом місяця остаточно було прийнято 39 законів. Ще 23 законопроекти схвалено за процедурою першого читання, чотири передано на третє читання. Розглянуто понад два десятки законів з пропозиціями Президента. Інтенсивність законодавчого процесу вимагає планів роботи, тому для розгляду в парламенті відібрано законопроекти, котрі потребують опрацювання протягом нинішнього року. Парламент прагне чітко дотримуватися графіка роботи над проектом бюджету-98, тісно співпрацює в цьому напрямі з урядом.

На думку голови парламенту, вже нині створено відповідну податкову базу для остаточного ухвалення бюджету-98.

Гладенько було на папері, та забули про яри

Цукровиробники Росії та України розробляють заходи щодо врегулювання поставок українського цукру в РФ у межах митної квоти, введення якої в обсязі 600 тис. тонн намічено на 1998 рік.

Як повідомив «Інтерфаксу» голова Ради цукровиробників Росії Володимир Логінов, заходи, що вживаються, спрямовані передовсім на те, щоби поставки українського цукру «не зруйнували російський ринок, як це було у 1995—1996 роках». Рада цукровиробників вважає, що основна маса українського цукру в межах квоти має надійти в Росію у другому—третьому кварталах, щоби дати можливість російським виробникам реалізувати свою продукцію на початку року.

Голова правління Національної асоціації цукровиків України Ігор Рилік заявив «Інтерфаксу», що українська сторона готова ввезти основну частину продукції у другому—третьому кварталах.

(Закінчення теми на 11-й стор.).

Дмитро ГНАТЮК: Якби передбачав своє майбутнє, взяв би прізвище матері 10

Виразки суспільства: безпритульність 13

P.S.

○ Мінекономіки не виключає можливості значних цінових коливань на окремі види нафтопродуктів.

○ Український гросмейстер, львів'янин Василь Іванчук став переможцем традиційного шахового супертурніру в Белграді.

СПРОБУЙ І ВИГРАЙ!

«Голос України» знову проводить для своїх передплатників лотерею. Розігруватимуться найрізноманітніші товари. І все це завдяки нашим спонсорам:

31. Хмельницькому генеральному агентству по туризму Держкомтуризму України (генеральний директор Борис Ільчук) — закордонна туристична путівка.
32. ВАТ «Львівсільмаш» (генеральний директор Василь Дзера) — обприскувач «Ера-4».
33. Жовківському держлісгоспу (директор Василь Галушка) — набір кухонних меблів.
34. Асоціації «Полтавацукор» (генеральний директор Володимир Борійчук) — два мішки цукру.

Любі друзі! Ви можете стати учасниками розіграшу нашої лотереї, якщо передплатите «ГУ» або «Голос України — Тиждень», або комплект видань «Газета «ГУ» — газета «Голос України — Тиждень» на 1998 рік. Надсилайте до редакції листи з позначкою «Лотерея «ГУ»-98», де вкажіть прізвище, ім'я та по батькові, а також копію передплатної квитанції. Розіграш — наприкінці січня 1998 року.

Друзі! Стежте за газетою. Щономера у нас збільшуватиметься асортимент товарів для розіграшу лотереї. Спробуйте і виграйте!

ПЕРЕДПЛАТА-98

«Інтерпорт-Ковель» дарує улюблену газету ветеранам війни

Двадцять примірників газети «Голос України» для ветеранів війни та праці, які мешкають у Ковелі, буде передплачено коштом транспортно-складського центру «Інтерпорт-Ковель». Про це повідомив у кореспондентський пункт «ГУ» в Луцьку директор центру, добре знаний на Волині підприємець Євген Поліщук.

Редакція газети «Голос України» вдячна Євгенові Івановичу за матеріальну й моральну підтримку шанованих у Ковелі людей. Погодьтеся, шановні підприємці, приклад гідний наслідування.

У номер

Приватному праву — гарантії

Учора з ініціативи Комітету Верховної Ради України з питань правової політики і судово-правової реформи, тимчасової спеціальної комісії Верховної Ради України з доопрацювання проекту Цивільного кодексу України, Українсько-Європейського консультативного центру з питань законодавства відбувся семінар «Новий Цивільний кодекс — основний інструмент формування громадянського суспільства в Україні та трансформації її правової системи».

Відкриваючи семінар, заступник Голови Верховної Ради Віктор Мусіяка зазначив, що в процесі підготовки Цивільного кодексу України до другого читання у Верховній Раді виникла потреба обміну думками з фахівцями з питань цивільного законодавства, представниками Президента України, уряду, вченими та спеціалістами зарубіжних країн. Проведення семінару має сприяти врахуванню в проекті кодексу різноманітних пропозицій щодо ефективнішого правового врегулювання цивільних правовідносин у нашому суспільстві.

Промовці підкреслювали велике значення для України нового Цивільного кодексу як акта кодифікації приватного права, що має стати фундаментом для подальшого вдосконалення системи законодавства України, основою для прийняття господарського та цивільно-процесуального кодексів.

Доктор юридичних наук, професор Анатолій Довгерт, зокрема, вважає, що тільки після прийняття Цивільного кодексу можна буде завершити підготовку кримінального, адміністративного, процесуальних та інших кодексів. Він також наголосив на тому, що Цивільний кодекс як інструмент створення ринкової економіки має бути прийнятий ще цим складом парламенту, народ України буде вдячний, якщо парламент прийме дійсну Конституцію громадянського суспільства — Цивільний кодекс України.

А пором — краще

Незабаром кримський і кавказький береги знову зв'яже залізнична поромна переправа, і поїзди з російської та азіатської глибинки напряму підуть до Криму. Принаймні, на це можна сподіватися після створення в автономній республіці відомчої комісії, яка виконуватиме програму «Відновлення залізничного сполучення через Керченську протоку». Залізнична переправа, споруджена 1955 року, тривалий час не працює. Кримчани будували грандіозні плани, як поєднати два береги за допомогою величезного моста. Але, схоже, знайшлася в кримському уряді розумна голова, котра вирішила, що синиця в руці, себто поромна переправа, надійніша, аніж журавель у небі — міст.

Наука випила гірку чашу. Сповна

Голова ЦК профспілки працівників НАНУ Анатолій Широков заявив на зустрічі з Головою Верховної Ради України Олександром Морозом: або держава підтримає інтелект нації, або в Національній академії почнуться незворотні руйнівні процеси. Наука вже випила гірку чашу сповна.

Уряд не виконав вимоги указу Президента про виділення в бюджеті-98 на потреби науки кошти в обсязі 1 відсотка від ВВП. У проекті бюджету йдеться лише про 0,5 відсотка. А нині затримки зарплати — від п'яти місяців до року.

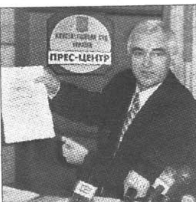
Профспілкові діячі обіцяють Прем'єр-міністру Валерію Пустовойтенку походи Хрещатиком з дітьми й порожніми каструлями в руках. Але кошти для хоча б часткового погашення боргу з заробітної плати науковцям так і не надійшли, хоча міністр фінансів Ігор Мітюков запевнив, що дав відповідне розпорядження.

Голова Верховної Ради підтримав пропозицію парламентського Комітету з питань науки і освіти добитися виділення в бюджеті коштів для галузі в розмірі 1,1 ВВП. І не лише для виплати заробітної плати, але для фінансової підтримки базових напрямів розвитку української науки.

Олександр Мороз наголосив, що науковці разом з урядом мають знайти джерела наповнення бюджету. Пропонований розпродаж важливих для України промислових об'єктів (це насамперед газосховища, нафтопроводи тощо), а також закордонні позики, що надходять в Україну у вигляді проектів та технологій (вітчизняні розробки тим часом не використовуються), на переконання Олександра Мороза, це тимчасовий вихід із становища, до того ж негативні наслідки подібних кроків неважко передбачити.

Віталій АБЛІЦОВ.

Конституційний суд роз'яснив позицію

—Весь масив законодавства досі не переглянутий і не приведений у відповідність із Конституцією, —наголосив голова Конституційного суду Іван Тимченко на прес-конференції 24 листопада. Саме тому і виникла справа Устименка, Дзюби та ряд інших. Голова Конституційного суду не виключає, що такий стан справ у законодавстві може викликати не менше тисячі звернень до Конституційного суду. І. Тимченко вважає, що і Верховна Рада, і Президент, і Кабінет міністрів не вжили жодних заходів, щоб привести усі наявні акти у відповідність до норм Конституції.

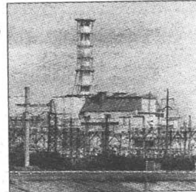
Водночас Іван Тимченко зупинився на публікаціях в окремих виданнях, в яких ставилася під сумнів легітимність існування самого Конституційного суду та чинність його рішень. Оскільки була розповсюджена інформація про те, що укази Леоніда Кучми про призначення шести суддів Конституційного суду у свій час не були завізовані тодішніми прем'єр-міністром Павлом Лазаренком і міністром юстиції Сергієм Головатим. Голова Конституційного суду продемонстрував копії указів Президента, завізовані обома вищими службовими особами. Водночас він порадив і політикам, і журналістам ретельніше добирати інформацію. Зокрема, звертатися у відповідні органи по роз'яснення. І. Тимченко зупинився також і на публікаціях, що стосувалися самого Конституційного суду та його підрозділів. Він попросив журналістів у подібних випадках звертатися по роз'яснення до пресслужби КС.

Торкаючись тлумачення Конституційним судом частини 4 статті 23 Закону «Про інформацію», І. Тимченко підкреслив, що рішення Конституційного суду повністю збігається з текстом статті 32 Основного Закону України і насамперед стосується пересічного громадянина, а не публічного політика, і спрямоване на захист приватного життя.

Володимир КОРОЛЮК.

Ну дуже смішна допомога...

На конференції донорів у Вашингтоні зібрано 39 мільйонів доларів. Україна сподівалася на 300

ПОВЕРТАТИСЯ з Америки з порожніми руками нашому Президентові не звикати. Ось і знову, після завершення міжнародної конференції країн-донорів у Вашингтоні, наша делегація констатує: те, на що сподівалися, Україна знову не отримала.

На донорів покладали великі надії: зібрати триста мільйонів доларів, а ліпше чотириста, аби реалізувати проект перетворення об'єкта «Укриття» на екологічно безпечну систему. Та отримали до смішного мало — близько 39 мільйонів.

Найбільше коштів виділили Норвегія (5 мільйонів) та Швейцарія (4,6 мільйона). Перерахуємо й інших спонсорів: Кувейт, Іспанія, Данія, Фінляндія, Австрія, Греція, Швеція, Нідерланди, Ірландія, Люксембург. Спільний внесок цих країн значно менший, ніж надає на «Укриття» українська сторона (50 мільйонів).

Те, що лише 12 держав зі ста запрошених, крім «Великої сімки», захотіли нам допомогти, свідчить: прихильність міжнародної спільноти до України ми переоцінюємо. Не секрет, що останнім часом авторитет нашої держави у світі дещо знизився через корупцію, невиконання зобов'язань перед іноземними інвесторами. Неодноразово зарубіжні фахівці висловлювали сумнів, чи надані кредити доходять до місця призначення. Може, саме тому нам побоюються давати гроші?

А, може, зарубіжні країни «притримують» кошти до «другого раунду» конференції приватних компаній-донорів, що відбудеться навесні? Припускається, що фірми, які виступатимуть спонсорами проекту на ЧАЕС, отримають пільги на ведення бізнесу в нашій державі. Якщо Київ пообіцяє таке, то «другий раунд» буде успішніший за перший.

Однак Україні слід зняти рожеві окуляри і менше довірятися обіцянкам іноземних країн. Може, тоді й не буде таких казусів, як той, що стався на конференції у Вашингтоні. І тижня не минуло з часів «неформальної» зустрічі Леоніда Кучми і Бориса Єльцина (її представляли мало не як братання), а у Вашингтоні російський представник виступив із недоречною та незрозумілою заявою на конференції. Московський дипломат сказав, що РФ не брала участі у розробці проекту щодо «Укриття» і тому не може його підтримати, а пропонує оголосити новий конкурс. Крім того, російський представник запропонував розцінювати як донорську допомогу всі роботи, що здійснювали фахівці його держави на ЧАЕС досі.

Така, на перший погляд, безглузда ідея добряче попсувала картину. Наш Президент навіть заявив, що поінформує Бориса Єльцина про цей виступ на конференції. Ймовірно, що норовливого дипломата навіть покарають. Але це не гарантія, що російський президент не знав заздалегідь про позицію Росії на конференції у Вашингтоні. Принаймні, якби Кремль справді так перейнявся бажанням нам допомогти після «неформальної зустрічі», то Борис Єльцин знайшов би спосіб повідомити про це своїх представників у США. Тож чи не досить тішити себе марними сподіваннями? І не лише у відносинах з Росією.

Надія БЕДРИЧУК.

Бубку в депутати?

З'їзд Партії регіонального відродження (ПРВ), що відбувся у суботу в Києві, затвердив передвиборний список партії. До першої п'ятірки включено шестиразового чемпіона світу зі стрибків з жердиною Сергія Бубку.

Список ПРВ очолив лідер партії, мер Донецька Володимир Рибак. Далі в ньому — депутат Верховної Ради Володимир Пєхота, мер Сімферополя Володимир Єрмак, Сергій Бубка, мер Запоріжжя Володимир Головко, глава Державної податкової адміністрації Микола Азаров.

До списку також входять 17 депутатів Верховної Ради, представники банківських структур, господарчі керівники, аграрії.

Партія сподівається отримати у майбутньому парламенті 40—50 місць і, за словами В. Рибака, не має наміру вступати до блоків, але розраховує на підтримку безпартійних, повідомляє «Інтерфакс-Україна».

Михайло РЯБЕЦЬ: «Я не бізнесмен і не міністр, які розподіляють мільйони»

ЦЕНТРАЛЬНА виборча комісія у новому складі працює близько десяти днів. Очолив її Михайло Рябець. Сподіваємося, нашим читачам цікаво познайомитися ближче з людиною в темних окулярах.

Із досьє «Голосу України»

Михайло Рябець має 38 років. Родом із села Пилипець Міжгірського району Закарпатської області. Українець, безпартійний, закінчив Ужгородський та Львівський держуніверситети, історик і юрист, заслужений юрист України, народний депутат України (Свалявський виборчий округ № 173), член Комітету Верховної Ради України з питань правової політики і судово-правової реформи. В Ужгороді мешкає його сім'я, дружина і донечка-першокласниця. Михайло Рябець як народний депутат живе в готелі «Москва» в Києві.

— Михайле Михайловичу, чи склали ви повноваження народного депутата України у зв'язку з обранням головою Центральної виборчої комісії?

— Поки що ні. Президент досі не підписав закон про Центральну виборчу комісію і не оприлюднив його. Леонід Кучма застосував вето. Але найближчим часом Верховна Рада України розглядатиме зауваження Президента. Тільки-но закон про ЦВК набере чинності, я відразу виконаю цю його вимогу.

— Як ставитеся до сумісників-депутатів? Ваше бачення розв'язання цієї проблеми в нинішньому і наступному парламенті?

— До прийняття Конституції України сам був сумісником. Але невдовзі подав заяву про роботу в парламенті на постійній основі. Відносно моїх нинішніх колег-депутатів, та й народних депутатів наступного скликання, то переконаний у тому, що всі вони повинні дотримуватися вимог Основного Закону нашої держави. Парламент повинен бути професіональним.

— Ви сказали, що прем'єр-міністр і міністри — це політичні постаті, котрі можуть не брати відпустки для проведення своєї передвиборної кампанії...

— Я не казав, що ці урядовці є політичними постатями, а наголосив, що потрібно визначити, чи є вони державними службовцями. Центральна виборча комісія має намір звернутися до Конституційного суду з конституційним зверненням щодо офіційного тлумачення окремих положень Закону «Про державну службу» в контексті виборчого закону.

Що стосується засобів масової інформації, то журналісти або не зрозуміли, про що йдеться, або просто ганяються за «смаженими» фактами. Хочу попросити служителів пера: при висвітленні ходу виборчої кампанії робити свою роботу чесно. Зайвий ажіотаж нікому не принесе користі.

А вимоги ст.27 Закону «Про вибори народних депутатів» нагадаю: усі кандидати в депутати, крім тих, які нині є народними депутатами України, звільняються від виконання виробничих або службових обов'язків за місцем роботи з наданням неоплачуваної відпустки. Хоча із назви зазначеної статті випливає, що це не обов'язок, а право кандидата в депутати.

(Закінчення на 9-й стор.).

Увага, «гаряча» лінія!

«ТЯЖКЕ ЖИТТЯ ЗМУШУЄ ЗВЕРНУТИСЯ ДО ВАС»

Розмова першого заступника Голови Верховної Ради Олександра Ткаченка з читачами «Голосу України»

— Добрий вечір, Олександре Миколайовичу!

— Добрий вечір.

— Мене звати Піскова Надія Григорівна.

— Слухаю вас, Надіє Григорівно.

— У мене таке питання. Ми маємо будинок і два особові рахунки — мій і сина. Тепер вирішується питання приватизації землі, але нам не дозволяють приватизувати її. Тому що в Ірпені встановлено норми, за якими колгоспникам виділяють по 25 соток, а робітникам — 15.

— А скільки у вас землі?

— У нас у користуванні 34 сотки.

— Я зрозумів. Вам цю землю повинні передати обов'язково. Бо в середньому виділяється по 25 соток на одну сім'ю.

— Олександре Миколайовичу, вас турбує пенсіонерка. Мені 83 роки. Я інвалід I групи, учасник війни.

— Як ваше ім'я та по батькові?

— Наталя Семенівна. Відповідно до постанови Верховної Ради нам повинні почати видавати по 48 гривень компенсації за наші заощадження. Три дні я чекала біля ощадкаси — нічого не дають.

— Наталю Семенівно, виділено 200 мільйонів. У нас багато пенсіонерів віком понад 80 років, всім виходить по 45 гривень. Вам видадуть гроші. Це питання буде вирішено. Вам зателефонують — я доручу.

— Добрий вечір, Олександре Миколайовичу.

— Здрастуйте.

— Я з особистого питання. Мене звати Сухобаба Ірина Кимівна. У нас така проблема. Свекруха проживає в однокімнатній квартирі, яка належить Академії наук. Її хочуть приватизувати. А в нас четверо маленьких дітей. Нам дали двокімнатну квартиру на шістьох. Ми не можемо об'єднатися зі свекрухою, бо Академія наук відмовляється видати ордер. А в свекрухи погане здоров'я. Вона — учасниця війни, потребує догляду.

— А чому відмовляються видати ордер?

— Не знаю. Хочуть, щоб ми звільнили квартиру.

— Я вас дуже прошу, напишіть на моє ім'я листа. Ми домовимося з АН, щоб ви отримали ордер на ім'я свекрухи.

З ЛИСТІВ

В. Крусь (Полтава):

— Шановний Олександре Миколайовичу!

Перебуваю на черзі на телефон 25 років. Чи дочекаюся? Я — учасник бойових дій, ветеран праці, інвалід II групи.

— Відповідно до пункту 19 статті 12 Закону України «Про статус ветеранів війни, гарантії їх соціального захисту» учасники бойових дій мають право на позачергове користування всіма послугами зв'язку та позачергове встановлення на пільгових умовах квартирних телефонів.

Жодної пільги, передбаченої цим законом, Верховна Рада не скасовувала. Відмова в позачерговому встановленні телефону є грубим порушенням чинного законодавства.

Григорій Янко (Борсків Козелецького району Чернігівської області):

— Хотілося б довідатися, чому не одержуємо балонний газ за пільговими цінами. Я — учасник бойових дій.

— Відповідно до пункту 6 статті 12 Закону України «Про статус ветеранів війни, гарантії їх соціального захисту» учасники бойових дій мають право на 75-процентну знижку вартості палива, в тому числі рідкого, в межах норм, встановлених для продажу населенню, для осіб, які проживають у будинках, що не мають центрального опалення.

* * *

— Олександре Миколайовичу, до вас звертається інвалід війни, «чорнобилець», Щетинський Василь Іванович 1928 року народження (проживаю за адресою: вулиця Якіра, 20а, кв. 28) з приводу виплати грошей за вкладом № 07900853 у відділенні ощадбанку Шевченківського району 5441/0136. Його зроблено на ім'я внучки Паладій Вікторії Миколаївни, 1978 року народження, якій тоді виповнилося 5 років. Я поклав 200 рублів. Нині на рахунку — 1350 гривень. Проценти на них не нараховують. Коли я їх клав, написав: до досягнення вісімнадцятирічного віку. Внучка нині на II курсі КПІ, виходить заміж — потрібні гроші. Приходжу до банку, а там кажуть: жодного рішення немає, і нічого видавати не будемо. Як бути?

— Василю Івановичу, ми дещо з вами уточнимо і, гадаю, домовимося, як вам допомогти.

— Спасибі. До побачення.

— Добрий вечір, Олександре Миколайовичу!

— Добрий вечір.

— Вас турбують від імені ветерана війни. Він цікавиться, чому й досі не надають пільг на проїзд по Україні?

— Ці пільги надають з місцевих бюджетів.

З ЛИСТІВ

Г. Пилипенко (Кривий Ріг):

— Чому Росія не виконує договору про проїзд учасників бойових дій із збереженням пільг?

— 18 жовтня 1996 року питання про взаємне визнання прав на пільговий проїзд інвалідів та учасників Великої Вітчизняної війни розглядала Рада глав урядів Співдружності незалежних держав. Через відсутність у відповідних категорій населення України листків талонів на право пільгового проїзду, які виготовлялися в Росії, сталися непорозуміння з відшкодуванням вартості проїзду міжміським транспортом.

Розпорядженням Кабінету міністрів України від 14 січня 1997 року дано доручення Мінсоцзахисту України забезпечити виготовлення двох мільйонів примірників таких листків. Але лише в серпні, після безпосереднього втручання Комітету з питань паливно-енергетичного комплексу, транспорту і зв'язку Верховної Ради України, питання реально було зрушене з місця.

* * *

— Алло, це «гаряча» лінія?

— Так.

— Добрий день, Олександре Миколайовичу. До вас телефонують ветерани, інваліди Вітчизняної війни Поліщук Галина Іванівна і Поліщук Гліб Калинович. Нам по 76 років. Нас змусило звернутися до вас наше тяжке життя. Не матеріальне, а моральне. Ми проживаємо в комунальній квартирі за адресою: вулиця Артема, 44, квартира 20. Наш сусід — працівник міліції, старшина Мусатов Микола Петрович. Ми маємо дві кімнати. Вони —приватизовані. Наші сусіди мають три кімнати площею 60 кв. м. Але цього їм мало. Вони хочуть зайняти і наші кімнати, посилають до нас усілякі фірми, щоб ми обмінялися. А ми відмовляємося, бо вже похилого віку.

— В якому відділенні міліції працює Мусатов?

— Шевченківський РВВС. Ми зверталися до них, але нам сказали: або йдіть у суд, або розміняйтеся.

— Ми вам допоможемо.

— Добрий вечір, Олександре Миколайовичу. Вас турбує Хмельницька область, Кам'янець-Подільський, Процункевич Ярослав Броніславович, з вулиці Космонавтів, 6, квартира 5. У мене є претензії до правоохоронних органів, Міністерства внутрішніх справ і Генпрокуратури.

— Що за претензії?

— Торік мене побили працівники міліції на станції у Чернівецькій області. Нібито порушили кримінальну справу, а потім закрили. На тій станції міліціонери знущаються з пасажирів, б'ють, обкрадають, затримують поїзди. У Генпрокуратурі і міністерстві ніхто нічого не робить. Олександре Миколайовичу, що треба зробити, щоб там навели порядок?

— Ви, будь ласка, напишіть про все коротенько на моє ім'я, а ми з міністерством поговоримо, щоб там навели порядок і справедливість перемогла.

— Добрий вечір, шановний Олександре Миколайовичу.

— Добрий вечір.

— Вам телефонує Святкова Олена Олександрівна, учасниця Великої Вітчизняної війни. У червні 1997 року Київська держадміністрація скасувала пільги для учасників війни з оплати комунальних послуг. Але не для всіх, а для найбільш знедоленої частини, яка отримує субсидії. До червня ми платили 50 відсотків, а тепер платимо всі 100, як і неучасники війни. Постраждали самотні літні люди, які сплачували за однокімнатні квартири 4 гривні, а нині мають платити 8. На ці 4 гривні вони тиждень живуть. Ми зверталися з листом за підписом 45 учасників війни до пана Омельченка. Відповідь чомусь отримали від відділу субсидій: скасували пільги, бо, мовляв, немає грошей. До кого нам тепер звертатися?

— Верховна Рада не приймала жодних рішень із скасування пільг інвалідам і учасникам Великої Вітчизняної війни. Ми не скасовували і пільги стосовно субсидій. Це свавілля місцевої адміністрації. Отож листа того надішліть, будь ласка, на моє ім'я. Гадаю, ми знайдемо спосіб, як вам допомогти. Ці копійки повинні виплачувати.

— Дякую. І друге питання. Ми з чоловіком були застраховані у страховій компанії «Омета-Інстер». У 1996 році ця компанія збанкрутувала. Арбітражний суд Києва присудив на поховання мені аж 2 копійки, а чоловікові — 3 копійки, посилаючись на закон, що ухвалила Верховна Рада. Скажіть, будь-ласка, в якій країні можлива така наруга над людиною?

— Фірма збанкрутувала?

— Так. І арбітражний суд цю справу розглядав. Я не знаю, до кого звертатися. Хоча б відшкодували моральні збитки. Це таке приниження гідності людини. Я маю цей папір, підписаний суддею...

— Річ у тому, що суддя не винен. Ви застрахували життя у приватній компанії. Розумієте, держава жодного стосунку до цього не має. Це ваша особиста справа.

— Як це можна присудити 2 копійки? Це принизливо.

— Коли надсилатимете мені листа, вишліть і ці документи. А я спробую з'ясувати. Якщо ця компанія збанкрутувала і її ліквідовують, то, мабуть, матеріальну базу розпродують. І вклади громадян тією чи іншою мірою повертають. Я не знаю, в яких сумах, але щось вони повинні вам повернути.

З ЛИСТІВ

П. Аристархов (Полтава), Григорій Верба (Миронівка Київської області), В. Бабаченко (Дніпропетровськ):

— Чи розглядатиметься питання про повернення громадянам вкладів довірчими товариствами?

— Цим болючим для багатьох громадян України питанням Верховна Рада України займається вже більш як два роки.

Ще у 1995 році було створено Тимчасову депутатську слідчу комісію, яка дійшла висновку, що обкрадання громадян трастами сталося через юридичну і фінансову недолугість Декрету Кабінету міністрів України від 17 березня 1993 року «Про довірчі товариства», окремі положення якого були ще й сфальсифіковані під час його публікації.

Постановою Верховної Ради України від 31 жовтня 1996 уряду було доручено терміново внести пропозиції із законодавчого врегулювання діяльності таких трастів, розробити положення про товариства для захисту прав вкладників.

Повернення громадянам вкладів довірчими товариствами та іншими небанківськими фінансовими установами вирішують судові органи в кожному конкретному випадку.

* * *

— Добрий вечір. Це редакція газети «Голос України»? Можна вам поставити запитання?

— Як вас звати?

— Коротченко Галина Іванівна із Дніпропетровська. Чи буде повернуто колгоспну землю селянам, яку незаконно вилучено в них агрофірмою «Наукова» і директором Агафоновим Миколою Миколайовичем? Чи буде цю землю розпайовано між селянами?

— Земля, яка належить науковим установам, не паюється. Це — державна власність. Це затверджено Земельним кодексом. Решту землі можна паювати.

Агафонов — хороший директор, я його особисто знаю. Він не має права паювати землю, яка перебуває у власності наукового закладу. Отже, він діє правильно, не порушує закон.

— Спасибі. До побачення.

— Алло! Добрий вечір. Це Олександр Миколайович? З Коростенського району вас турбують, село Рези, мене звати Петро Миколайович. Таке запитання. Доки Полісся ставитимуть в однакові умови з Лісостепом? Що я маю на увазі? У нас виростити центнер зерна і на Вінниччині — різні затрати. Розумієте? А ціна однакова виходить. Раніше можна було триматися. А тепер? Важко. А Коростенський район взагалі занепадає, бо добрив купити немає за що. Техніку не купували вже багато років. Нам говорили про програму «Полісся». Ми сподівалися, але поки що нічого не чути про неї.

— У нас розроблено програму розвитку агропромислового комплексу. Один із розділів програми називається «Полісся», де враховано і родючість землі, і ціну на продукцію, і відповідні відрахування до бюджету. Нині цю програму доопрацьовують, і я думаю, що, коли не в грудні, то в січні будемо виносити її на розгляд Верховної Ради.

— А яке ставлення уряду до програми?

— Позитивне. Уряд бере в її розробленні безпосередню участь. Ми прагнемо встановити також єдиний податок для агропромислового комплексу, зокрема на землю. Я вважаю, що це правильно.

У чому складнощі? В Україні різні біокліматичні зони, і на цей чинник треба зважити особливо, щоб нікого не образити: ні Полісся, ні Степ, ні гірську чи пригірську зони. Над цим питанням ми працюємо разом з науковцями. Думаю, що такий закон приймемо обов'язково.

— Алло! Добрий день, Олександре Миколайовичу.

— Добрий день.

— Вас турбує кореспондент «Голосу України» по Хмельницькій області Михайло Василашко. У мене зараз у корпункті 15 чоловік сидять. Вони з цікавістю сприйняли «гарячі» лінії з Олександром Морозом, з вами. І хочуть сьогодні поставити одне запитання. Я сам родом з села. Багато спілкуюся із селянами. Люди дуже вдячні вам, що ви захищаєте інтереси селян, але їх сьогодні цікавить: яка партія, яка політична сила, якщо хтось завтра прийде на вибори, зможе забезпечити отій простій людині нормальний соціальний захист?

— Я можу сказати з позиції того парламентського крила, до якого належу. А входжу я до фракції Соціалістичної і Селянської партій. Сьогодні прогресивні програми є у багатьох партій — і у правих, і в центристських. А ми вважаємо, що соціалістична форма власності, соціалістична форма господарювання —найбільш прогресивна, але не відкидаємо приватну власність. Тобто обстоюємо різні форми власності. Не треба повертати історію назад, а, мабуть, усе-таки дивитися вперед із урахуванням життєвого досвіду і нашого, і наших сусідів — східних і західних, і обирати ту модель, яка сьогодні більше відповідає нашій державі.

(Закінчення на 4–5-й стор.).

«ТЯЖКЕ ЖИТТЯ ЗМУШУЄ

(Початок на 1-й, 3-й стор.).

Я вважаю, що нам найбільше підходить соціалістична модель. Адже виробничі відносини були в нас найпрогресивніші завдяки колективному господарюванню, завдяки великотоварному виробництву. Бракувало лише сучасних технологій.

— На вашу думку, хто переможе на виборах? Я проводив свої соціологічні дослідження через корпункт. На Поділлі більшість віддає перевагу Соціалістичній партії. Єдине, що людей непокоїть: щоб разом з цією ідеологією не повернувся Сталін.

— Я думаю, що переможуть Соціалістична і Селянська партії, які на цих виборах виступають єдиним блоком. Нам хочеться, щоб був структурований парламент. З тими політичними партіями, які ніколи не поверталися б до сталінських методів управління державою, а запроваджували прогресивні соціалістичні методи, які є в цивілізованому світі. Мені хочеться, зрозуміло, щоб Соціалістична партія разом з Селянською вибороли більшість у парламенті.

— Ви хочете сказати, що Соціалістична і Селянська партії відійшли від радикалізму Компартії?

— Ми відходимо від радикалізму Компартії.

— Я сподіваюся, що Соціалістична партія стоятиме на платформі збереження Української держави. Бо зовсім недавно на мітингу представники Компартії абсолютно відкрито виступали за повалення держави насильницьким методом.

— Ми виступаємо за Союз суверенних держав, а не за єдиний союз. Це — велика різниця. Ми виступаємо за економічний і політичний союз. На зразок європейських міждержавних інституцій.

— Спасибі за розмову.

* * *

— Вас турбують з Києва. Харус Лідія Анатоліївна. У мене таке запитання. Мій батько проживає у селі. Він учасник бойових дій. Два роки тому поставив газовий лічильник. Йому в книжці нічого не записали. Тепер викликають до газової контори: плати. Він платив завжди наперед. Він знає, скільки в нього нагорає, економив. Тепер за два роки перерахували і сказали, що він заборгував майже 300 гривень. Звідки це може бути?

— Ви можете вислати мені копію рахунку? А з комунальниками домовимося: нехай перевірять, на підставі чого вони це зробили.

— Добрий день. З вами говорить Сидоров Петро Павлович. Верховна Рада, здається, прийняла постанову, якою передбачено тариф на відрахування до Пенсійного фонду — 3 відсотки. А цього року — вже 32. Я пенсіонер, учасник війни. Відпрацював 53 роки. Тепер зайнявся підприємництвом, і в мене вираховують 32 відсотки. Я вважаю, що це несправедливо. Адже маю два пенсійні стажі.

— Петре Павловичу, я спробую розібратися. Можливо, внесемо поправку до закону з урахуванням вікового цензу тих людей, що працюють і досягли пенсійного віку. Обов'язково розглянемо.

— Добрий вечір, Олександре Миколайовичу. Можна поставити запитання про сільське господарство?

— Як вас звати?

— Микола Іванович. Останніми роками триває суперечка: може земля бути товаром чи ні? Напередодні виборів це буде особливе питання, бо нинішнє становище в сільському господарстві не може не турбувати.

— Безперечно.

— Є пропозиція: на Харківщині в одному з районів провести експеримент. Верховна Рада може дати дозвіл на це. Скажімо, землю передати у приватну власність людям. І подивитися, що з того буде.

— Земельний кодекс передбачає, що можуть продавати присадибні, дачні ділянки, землю підприємств, але не землю колективних об'єднань. Водночас я переконаний, що за нинішнього економічного становища держави ми не можемо приймати рішення про купівлю-продаж землі. Чому? Тому що цю землю скуплять, але не наші громадяни, не ті, хто працює на ній, а ті, хто неправдами отримав гроші, або ті, хто прийде з-за кордону. Тому на цьому етапі ми не маємо морального права робити землю товаром.

— А якщо Верховна Рада прийме рішення тільки щодо громадян України?

— Цього також не можна робити, бо з'являться підставні особи. Ми сьогодні маємо факти, коли навіть розпайовану землю скуповують за сертифікати, а пенсіонерів залишають без нічого. Інша річ, що ми повинні навести порядок в агропромисловому комплексі. Треба модернізувати сільськогосподарське виробництво, заборонити вивезення з України міндобрив. Як можна купувати сучасну техніку, а землю збіднювати? Насамперед землі треба дати сучасну техніку, сучасну технологію.

— Які можуть бути перші кроки?

— Передовсім потрібно розробити програму відродження АПК, від виробництва продукції до її переробки. Це ми вже робимо.

Держава має визначити сьогодні 2—3 пріоритетні напрями: розвиток АПК, енергетика, машинобудування. І на цих напрямах зосередити основні фонди, основні грошові ресурси — інвестиції. І тоді побачите, що за 2—3 роки зможемо поставити Україну на ноги.

* * *

З ЛИСТІВ

Тимофій Палін (Київ):

— Коли внесуть зміни до декларативного закону «Про пестициди і отрутохімікати», щоб відповідав він вимогам часу, сприяв виходу з екологічної, економічної та соціально-політичної кризи?

— Шановний пане Палін! Крім згаданого вами закону, Верховна Рада України та уряд України прийняли ряд нормативно-правових актів, які регулюють різні аспекти проблеми, пов'язаної з виготовленням, використанням, зберіганням, транспортуванням та ввезенням на територію України пестицидів і отрутохімікатів, а також з нагляду та державного контролю за їх обігом на території країни, утилізацією тощо.

Недоліки чинного законодавства з вищезазначених питань аналізували на спільному засіданні Мінекобезпеки, Міністерства охорони здоров'я та Мінагропрому, в результаті чого було прийнято рішення про розробку нової редакції закону «Про пестициди і отрутохімікати».

* * *

— Добрий день. Це Олександр Миколайович?

— Так. Добрий день.

— Це вас турбує Кривий Ріг. Герасименко Анатолій Миколайович. Я пенсіонер, інвалід II групи, учасник війни, ветеран праці. За законом мені повинні доплачувати 50 відсотків мінімальної пенсії. У мене двоє синів, а тому кажуть, що не зобов'язані доплачувати. Ми живемо з дружиною, вона інвалід III групи. Прошу вас, допоможіть мені, будь ласка.

— Анатолію Миколайовичу, напишіть мені на Верховну Раду, і я звернуся до Міністерства соціального захисту.

— Шановний Олександре Миколайовичу. Я мешкаю в Києві...

— Назвіться, будь ласка.

— Зарицький Казимир Михайлович. Я інвалід II групи, учасник війни. Мені видалили шлунок і селезінку. Перебуваю на обліку в онкоцентрі. Раніше була хоч якась підтримка. А нині — жодної. Я отримую 62 гривні пенсії, сплачую за квартиру близько 30, а за решту мало що придбаєш...

— Казимире Михайловичу, ми вам обов'язково допоможемо.

— Велике спасибі. До побачення.

* * *

З ЛИСТІВ

В. Макруш (Новобілокоровичі Олевського району Житомирської області):

— Коли розглядатиметься закон про соціальний захист ветеранів Збройних сил України?

— Проект закону про соціальний захист ветеранів Збройних сил України на розгляд Верховної Ради України не надходив.

Соціальний захист ветеранів війни здійснюється відповідно до Закону України «Про статус ветеранів війни, гарантії їх соціального захисту».

О. Денисов (Тернопіль):

— Чому пенсії пенсіонерам Збройних сил України виплачує не Міністерство оборони України?

— Статтею 10 Закону України «Про пенсійне забезпечення військовослужбовців та осіб начальницького і рядового складу органів внутрішніх справ» передбачено, що Міноборони виплачує пенсії лише певним категоріям військовослужбовців.

* * *

— Добрий вечір. Це місто Київ. Ісаченко Борис Федорович.

— Добрий вечір, Борисе Федоровичу.

— Шановний Олександре Миколайовичу! Насамперед хочу подякувати за можливість поспілкуватися і отримати від вас безпосередньо відповідь.

— Спасибі.

— У мене питання просте. Порядком денним сьомої сесії ВР було передбачено внесення змін до закону про статус ветерана Великої Вітчизняної війни. Це для спрощення визначення цього статусу?

— У «Голосі України» була відповідь Олександра Мороза з цього питання.

— Так. Я знаю. Він сказав, що підставою для такого визначення буде лише посвідчення про народження особи.

— Цілком правильно.

— Як мені відомо, в Російській Федерації так і зробили. Сьома сесія не встигла розглянути це питання. Скажіть, будь ласка, Олександре Миколайовичу, його перенесено на іншу сесію?

— Так. Перенесли на восьму сесію. Гадаю, що воно вирішуватиметься десь у грудні місяці. Поки що діє норма, за якою учасниками війни визнають тих, хто народився до 1 грудня 1932 року.

— Це були діти 12—16 років, яким тепер 65—70. Але їх стає дедалі менше. Дуже хочемо, щоб це питання було вирішено позитивно.

— Вирішимо.

— Добрий вечір. Вас турбують Сарни Рівненської області, Наконечний Леонід Миколайович. У нас не виплачують грошей у зв'язку з доглядом за дитиною. Зверталися до прокуратури, але там не хочуть втручатися у цю справу. Не виплачують моїй дружині. До трьох років це виплачують, а далі — ні. Куди звертатися?

— Леоніде Миколайовичу, я розберуся і дам вам відповідь.

З ЛИСТІВ

В. Довголь (Виноградів Закарпатської області):

— За майно моїх репресованих батьків одержав... 7 копійок. Яким законом визначено таку компенсацію за майно?

— Порядок виплати компенсації, повернення майна або відшкодування його вартості реабілітованим регулюється Положенням, затвердженим постановою Кабінету міністрів від 24 червня 1991 року з наступними змінами та доповненнями, які передбачають, що у виняткових випадках сума компенсації не повинна перевищувати 70 тис. карбованців.

Справді, така сума компенсації є черговим знущанням держави з громадянина, і, безперечно, Верховна Рада має внести відповідні зміни до Закону «Про реабілітацію жертв політичних репресій в Україні».

* * *

— Добрий день. На зв'язку з вами киянин Хоменко Леонід Григорович. Нашу ветеранську сім'ю, як і інші сім'ї, репресували в 30-ті. Цікавить таке. На порядок денний 8-ї сесії Верховної Ради внесли питання про зміни й доповнення до закону про реабілітацію жертв політичних репресій в Україні. Нам відомо, що розгляд цього законопроекту спершу планували на квітень цього року. Хотілося б почути від вас, чи вноситимуться зміни до цього закону?

— Так, зміни зробимо обов'язково. Розгляд внесено до порядку денного. Гадаю, найближчим часом (протягом місяця — другого) його розглянемо.

— До вас звертаються із Жовтих Вод Дніпропетровської області. Ми з чоловіком здали гроші у страхове товариство «Поліс». Жодного проценту не зняли і не отримали ні копійки. У 1996 році ми подали до суду, який виніс рішення на нашу користь. Але й досі нічого не отримали. Нам усі радять звернутися до Верховної Ради.

— А ви надсилали нам листа? Надішліть у Верховну Раду, на моє ім'я. Я спробую розібратися і допомогти вам.

— Алло! Добрий вечір, вас турбує Бондарчук Олексій Якович.

— Я вас слухаю.

— Ми пенсіонери, дочка — інвалід II групи. З нами ще одна сім'я мешкає у п'ятиповерховому будинку. Ми перебуваємо на черзі на поліпшення житлових умов з 1981 року. А як інваліди — з 1984 року. Нам дуже важко жити. Ми хотіли б поліпшити свої умови, але нам відповідають, що у державі криза і нема вже чого чекати.

— Це хто відповідає?

— У Харківському районі, де перебуваємо на черзі.

— Це Київ?

— Так. Будьте ласкаві, дайте відповідь, чи можемо ми хоч яку-небудь квартиру для дитини отримати (нам уже не потрібно), щоб вона окремо жила.

— Я зрозумів. Олексію Яковичу, ми з міською адміністрацією попрацюємо це питання і дамо відповідь.

— Алло! Це Проскорін Григорій Михайлович.

— Я вас слухаю.

— У мене таке запитання. Чому Верховна Рада не прийме закон, який дозволив би відкликати депутата? Наприклад, за недисциплінованість. Я чую, як ви їх шукаєте, просите зайти до залу проголосувати. Але що ж то за депутат, який не сидить і не працює над законом?

І ще одне. Я купив акції «Разноекспорту», за які нам ніхто з 1991 року нічого не виплатив. До кого можна звернутися?

— З другим запитанням треба звертатися тільки до суду. А що стосується відкликання депутата, то ми тепер працюємо над цим законопроектом.

— А чому б не надрукувати, скільки сесійних засідань хто з депутатів пропустив без поважних причин?

— Це ви правильно кажете.

— Спасибі. До побачення.

З ЛИСТІВ

Петро Дем'яненко (Харків), Раїса Коваль (Київ):

— Чи не вважаєте за потрібне прийняти закон, який підвищив би дисципліну депутатів у сесійному залі —не галасувати, поважати одне одного, не голосувати за відсутніх тощо?

— Що стосується підвищення дисципліни та порядку на пленарних засіданнях Верховної Ради, то, звичайно ж, у цьому є сенс. Ми через це марнуємо багато пленарного часу, та й у громадян створюється далеко не позитивне враження про нашу роботу. Багато хто з депутатів вважають, що відповідальність несуть лише перед своїми виборцями, а от про відповідальність перед усією країною і перед своїми колегами чомусь забувають.

У Верховній Раді нині розглядається проект змін до закону «Про Регламент Верховної Ради України», і ми думаємо над тим, щоб передбачити додаткові заходи впливу за ті порушення, про які йде мова в запитаннях виборців.

Микола Странніков (Київ):

— Яка ваша думка щодо закону про недоторканість депутатів? Від кого недоторканість? Щербань та інших це не врятувало. Може, це порятунок для злодіїв?

— Питання недоторканості депутатів регулюється відповідно до вимог статті 80 Конституції України, яка передбачає, що народні депутати України без згоди Верховної Ради України не можуть бути притягнені до кримінальної відповідальності, затримані чи заарештовані.

Григорій Вітер (Лисець Івано-Франківської області)

— Чи нормально те, що колишні депутати мають пільги нарівні з учасниками бойових дій? Хто більше ризикував? Хто зробив більший внесок? Чи це справедливо?

— Чинним законодавством надання пільг колишнім народним депутатам не передбачено. Статтею 32 Закону України «Про статус народного депутата України» передбачено лише забезпечення колишнім депутатам прав щодо їх працевлаштування та пенсійного забезпечення.

А. Хомутеський (Київ):

— Чому й досі у Верховній Раді не обрано Уповноваженого з прав людини? Чому народний депутат має по кілька посад?

— Закон України «Про Уповноваженого Верховної Ради України з прав людини» прийнято Верховною Радою 13 листопада ц. р. Після підписання закону Президентом України у 20-денний тер-

ЗВЕРНУТИСЯ ДО ВАС»

мін (як передбачено статтею 6 закону) буде внесено кандидатуру на посаду Уповноваженого Верховної Ради України з прав людини для розгляду Верховною Радою України.

Щодо сумісництва, то відповідно до статті 78 Конституції України народні депутати України не можуть мати іншого представницького мандата чи бути на державній службі.

За станом на 14 листопада ц. р. судами припинено повноваження народних депутатів України А. Бутейка, Б. Бойка, А. Засухи, Ю. Костенка, Р. Шпека. У провадженні судових органів — ще 12 справ про припинення депутатських повноважень.

* * *

— Добрий вечір. Вас турбує з Черкащини Горбенко Володимир Йосипович. Потрібна ваша допомога. Ще у грудні минулого року безпідставно за вказівкою начальника мене відключили від електромережі, тобто електроенергії.

— Кого? Вас? Будинок? Чому?

— Так, будинок, повністю. Тому, що я біля нього купив хату, а він там хотів заволодіти частиною землі, яку мені надав виконком міськради. Я йому не віддав, через це виникла конфліктна ситуація, і він, щоб помститися мені, відключив електроенергію.

— Обурливо, якщо це так.

— У грудні мине рік. У мене троє дітей, всі школярі, і без електроенергії страждаємо.

— Це яке село у вас?

— Місто Тальне Черкаської області.

— У вас є народний депутат Гетьман Вадим Петрович. Я собі записав і попрошу, щоб він там адміністрації підказав...

— Це турбує вас Керничний Іван Михайлович, село Переволоки Бучацького району Тернопільської області. 26 липня цього року моя дружина писала листи до Верховної Ради, Кабінету міністрів, до Генерального прокурора. Наразилися ми на велику несправедливість у розв'язанні житлового питання, яке тягнеться більш як два роки. Начальник самовільно поселився у більшу квартиру, маючи двокімнатну. Прокурор Бучацького району подав позов до Бучацького райсуду про його виселення, проте голова міськвиконкому Поліщук, не дочекавшися рішення суду, безпідставно видав йому ордер. Хоча суд констатував, що він житлом забезпечений. Моя сім'я складається з 10 осіб, і мешкаємо всі в одній кімнаті.

— Іване Михайловичу, ви можете мені цього листа передати? Або вишліть прямо на Верховну Раду для Ткаченка, особисто.

— Добре.

— А я постараюся вам допомогти.

— Це говорить ветеран війни Леонід Петрович. Чому в Дарницькому районі Києва практично не видають пільгових рецептів на отримання ліків? Хоча була постанова міськради про те, щоб усім пільговикам щомісячно видавали.

— Леоніде Петровичу, я розберуся. Домовимося з міськдержадміністрацією. Справді, така постанова є. Що ж, спробуємо розібратися, чому її не виконують.

З ЛИСТІВ

Л. Горяйнова (Полтава):

— Чи буде наведено порядок у системі забезпечення населення ліками? З-за кордону везуть до нас все що завгодно, і ми цим ліки користуємося. Ліки продають скрізь —на базарах, у магазинах...

— Порядок реалізації ліків населенню та державного контролю у сфері фармацевтичної діяльності регулюється насамперед законами України «Про лікарські засоби» та «Про обіг в Україні наркотичних засобів, психотропних речовин, їх аналогів та прекурсорів», а також деякими постановами уряду, прийнятими на виконання цих законів.

Продаж лікарських засобів допускається лише в спеціально обладнаних місцях, тобто в аптечних кіосках і пунктах, які відповідають санітарно-гігієнічним вимогам, мають відповідні умови для зберігання ліків тощо. Продаж ліків на базарах та в інших спеціально не обладнаних місцях є грубим порушенням законодавства. Такі порушення повинні негайно припиняти контролюючі органи на місцях. А громадянам раджу купувати ліки в аптеках, а не на базарах.

— Олександр Миколайович?

— Так. Я слухаю вас.

— Це товариш Ткаченко?

— Так.

— Учора пішла отримати компенсацію за свої заощадження, а мені сказали, що я втратила право на них, бо отримала компенсаційний сертифікат.

— Це дурниця. Такого не може бути.

— Так, кажуть, розпорядився Колесник з Ощадбанку. Чи має право чиновник скасувати постанову Верховної Ради?

— Робити таке він не має права. Де розташоване ваше відділення Ощадбанку?

— У Залізничному районі Києва.

— Ми все з'ясуємо. Постараюся вам допомогти.

З ЛИСТІВ

А. Богданович, В. Оніщенко, А. Андросов (Київ):

— Пропонуємо переглянути Закон «Про відпустки», не робити штучного розколу у відпустках між науковцями, яких розділено на дві групи.

— Відповідно до ст.6 Закону України «Про відпустки» керівним, педагогічним, науково-педагогічним працівникам освіти та науковим працівникам надається щорічна основна відпустка тривалістю до 56 календарних днів у порядку, затверджуваному Кабінетом міністрів України. Порядок надання щорічної основної відпустки тривалістю до 56 календарних днів керівним, педагогічним, науково-педагогічним працівникам освіти та науковим працівникам затверджено постановою Кабінету міністрів України від 14 квітня 1997 року.

Постанова справді поділяє науковців на дві нерівноправні групи. Це, до речі, не відповідає ні ст.24 Конституції, ні ст. 2-1 КЗпП України, і Верховна Рада має звернути на це увагу. Мабуть, не варто нам тут так беззастережно покладатися на Кабмін і потрібно внести відповідні зміни до законодавства.

— Здрастуйте, Олександре Миколайовичу!

— Добрий вечір.

— До вас звертається інвалід війни II групи, ветеран, шахтар з 35-річним стажем Олександр Іванович.

— Я слухаю.

— У мене два запитання, і обидва — особисті.

— Так.

— Хто відповість за руйнацію вугільної промисловості? Я 35 років працював на інженерних посадах на шахті «Центральна» виробничого об'єднання «Стахановвугілля». У різний час шахта видавала на-гора від 450 тисяч до 1 мільйона тонн вугілля на рік. Реконструкцію шахти завершено тільки в 1987 році. Відкритих запасів з річним видобутком 600 тисяч тонн вистачило б на 20—25 років. Але шахту першою закрили 1994 року. Нині мертве і шахтове містечко. У містечку цьому, Теплогірську, 30 тисяч людей, шахтарів і їх сімей. З них 3,5 тисячі — пенсіонери, яким не виплачують пенсії по 3—4 місяці. Причому пенсія з повноцінних 175—178 рублів перетворилася на 67 гривень, за які прожити не можна. Це нижче навіть від межі малозабезпеченості. Нічого не зроблено і для 2 тисяч інвалідів. Шахта свого часу утримувала до 6 дитячих садочків, був профілакторій на 75 місць, 2 клуби, житло утримувала. Нині місто мертве. Не створено жодного робочого місця. Хоча виробничі площі у місті є — 56 тисяч квадратних метрів. А вони простояли від 7 до 10 років. Хоч сьогодні встановлюй верстати і працюй.

І друге. 31 жовтня—1 листопада я переїздив на постійне місце проживання до Києва. Проїхав вантажівкою Донецьку, Луганську, Харківську, частину Полтавської областей. І всюди з болем спостерігав не викопані буряки, не зібрані соняшники, кукурудзу. Бачив жінок, які на морозі обрізали буряки. Механізаторів, які 2—3 тракторами тягли бурякозбиральний комбайн.

Хто довів країну до такого стану? Я все бачив у житті. У 17 років пішов на фронт, маю нагороди. Боляче дивитися, до чого довели Україну. І війни не було.

Невже немає здравомислячих людей у Верховній Раді, в уряді? Переконаний, що й ви як колишній міністр сільського господарства з гіркотою і болем дивитеся на все це тепер. І розумієте мій біль.

— Олександре Івановичу, мені, як і вам, болить те, що відбувається з Україною. Це ми з вами, своїми руками, створювали усе, що мали, — і шахти, і високу продуктивність праці, і соціальну інфраструктуру. Ми створили села, давали дешеву продукцію в достатній кількості. Через те тепер і душа болить. І я думаю, що потрібно змінювати той курс, про який нині багато говорять. Хіба можна робити реформи, які йдуть на шкоду власному народові, Батьківщині? Найгірше, що немає кого притягнути до відповідальності, бо уряди шорсткий змінюються. Напевне, треба міняти керівництво. Від складу Верховної Ради до Президента. А якщо міняти, то й політику, і ставлення до того, що діється в державі.

З ЛИСТІВ

54 мешканці Городища Черкаської області:

— У нашому селищі не закінчено будівництво газопроводу, труби зварено, закопано, не вистачає коштів. Допоможіть!

— Вирішення цього питання стримується відсутністю необхідних коштів. Щоправда, нині Прем'єр-міністр України Валерій Пустовойтенко дав доручення Мінфіну, Мінекономіки та Державному казначейству визначитися і вжити конкретних заходів у фінансуванні цього об'єкта.

* * *

— Добрий вечір. Це Хоменко Павло. Голова громади українців у Тюменській області вас турбує. На Всесвітньому форумі українців було прийнято резолюцію звернення до Верховної Ради з проханням якомога швидше прийняти закон про статус зарубіжного українця.

— Я зрозумів питання. Ми будемо у грудні ратифікувати договір між Росією і Україною, підписаний президентами Росії і України. Ваші проблеми буде враховано. Тих, хто працює у Тюменській та інших областях. В тому числі соціальні питання та пенсійного забезпечення.

З ЛИСТІВ

Михайло Ніколенко (Ясенове Охтирського району Сумської області):

— Довгий час жив і працював на Півночі. 1992 року переїхав в Україну, тут живуть мої батьки. Але й досі не маю українського громадянства, працюю трактористом, син закінчує гімназію, має одержати паспорт, а який?

— Питання набуття громадянства України, в тому числі і дітьми, врегульовано Законом України «Про громадянство України».

Виконання рішень з питань громадянства щодо осіб, які постійно проживають в Україні, покладається на Міністерство внутрішніх справ України та підпорядковані йому органи в Автономній Республіці Крим, областях, містах Києві і Севастополі, відділи реєстрації актів громадянського стану місцевих органів виконавчої влади та органів місцевого самоврядування.

Щодо вашого питання про видачу паспорта, то його можна буде вирішити після набуття громадянства України вашою дитиною. Слід зазначити, що особам, які проживають в Україні і не є громадянами України, органи внутрішніх справ України видають посвідки на проживання.

На жаль, ви не повідомляєте достатньо відомостей, на підставі яких можна дати вичерпну відповідь.

Сергій Тонорян (Алчевськ Луганської області):

— Чи може одержати чоловік українське громадянство без цензу осілості 5 років, якщо його дружина —корінна українка?

— Однією з умов набуття громадянства України є безперервне проживання на законних підставах на території України протягом останніх п'яти років. Це положення не поширюється на осіб, які перебувають у шлюбі з громадянами України.

Ви сказали, що дружина — корінна українка. У зв'язку з цим потребує додаткового з'ясування, чи вона є громадянкою України, чи є українкою за походженням.

* * *

— Олександре Миколайовичу, це телефонують з Кадомки Кагарлицького району Київської області.

— Як ваше ім'я та по батькові.

— Картопко Олена Андріївна. У нас у селі підвели газ три роки тому. Мешканці нашої вулиці майже всі кошти затратили, щоб прокласти газ. Проте й досі його не включають. А в нас на вулиці проживають майже всі пенсіонери. Ми зверталися до голови держадміністрації і до голови колгоспу. Скільки ходили, нічого не можемо добитися. Замерзаємо в хатах.

— Поговорю з вашим головою райадміністрації. Я його знаю, це Віктор Миколайович.

— Спасибі від імені всіх пенсіонерів.

— Будь ласка. Я вам допоможу.

— Добрий вечір. Це Красний Луч Луганської області. Режоглос Микола Андрійович. У законі про виплату компенсації вкладів сказано, що спадкоємці повинні отримати усі гроші. А виходить, що тим, у кого родичі померли до 1997 року, нічого не перепаде. Куди ж поділися ті гроші? Вони ж також збирали спадщину. А тепер виходить — ні 48, ні 150 гривень. Скільки таких вкладників і яка сума їхніх вкладів? Коли їх буде виплачено? Чому ніхто не чув ваших дебатів у Верховній Раді з цього питання? І раптом з'ясовується, що це положення затверджене Міністерством фінансів, Національним і Ощадним банками 30 жовтня. Як же так виходить?

— Після того, як Президент підпише поправки до закону, які вчора (13 листопада — **Ред.**) прийняла Верховна Рада, вони наберуть чинності, а не вказівки Міністерства фінансів.

— І коли їх очікувати?

— Президент протягом двох тижнів має підписати прийнятий і направлений йому Верховною Радою закон. І я думаю, що Президент його підпише. Скажу більше, ми вчора внесли поправку до проекту бюджету на наступний рік, якою передбачили виділити 1 мільярд гривень на компенсацію вкладів громадян.

З ЛИСТІВ

Дев'ять підписів (Київ), Ф. Онацик (Енергодар Запорізької області):

— Півтора року не виплачують зарплату на заводі «Буревісник», як жити?

— Мені 73 роки, але ще працюю — змушений, а зарплату не платять уже два роки. «Енергобуд» заборгував мені 4600 гривень.

— Невиплата заробітної плати є одним з найбільш злочинних наслідків того курсу реформ, який останнім часом нав'язують Україні під гаслами ринкових перетворень.

Верховна Рада лише протягом цього року тричі розглядала звіти уряду з питання погашення заборгованості в зарплаті. Кошти на її погашення, на вимогу депутатів, вперше надано окремим рядком у державному бюджеті України на 1997 рік, їх передбачено також у проекті держбюджету України на 1998 рік. Але в такий спосіб покращити ситуацію можна головним чином стосовно працівників бюджетної сфери.

А щодо госпрозрахункових підприємств, тут багато залежить від позиції трудового колективу, профспілок.

Я хотів би, щоб керівники підприємств, і органи влади на місцях, і уряд замислилися над можливими наслідками і ретельно взялися за наведення порядку. Адже кількість тих, кому вчасно не сплачують заробітну плату, вже перевищує 12 мільйонів чоловік.

* * *

Розмова закінчилася, проте дзвінки ще довго лунали у редакції. Довелося заспокоювати наших читачів, які не встигли порозмовляти з першим заступником Голови Верховної Ради. Олександр Миколайович Ткаченко пообіцяв, що невдовзі знову прийде в редакцію на чергову «гарячу» лінію.

Тим більше, що йому, як і його співрозмовникам, «болить душа за Україну». А тому він сподівається на продовження щирої, відвертої розмови. Бо саме таке спілкування з громадянами нашої держави дає змогу відчути пульс життя, визначити больові точки суспільства. Отриману інформацію О. М. Ткаченко намагатиметься враховувати у своїй діяльності як один з керівників парламенту, як політик, як один з лідерів виборчого блоку Соціалістичної і Селянської партій.

До друку підготував Володимир КОРОЛЮК.

Каяття?!

або Коли ми вийдемо на дорогу, що веде до справжніх реформ

До книги під такою назвою ввійшли економічні нариси, в яких відображено найскладніші і найсуперечливіші сторінки економічного життя нашої країни останніх років. У ній у стислій формі дається бачення того, чому держава, яка, здобуваючи незалежність, мала найкращі шанси на поступальний рух уперед, опинилася нині серед європейських аутсайдерів. Однак головна тема не пошук винних, а окреслення шляхів виходу з того критичного становища, в якому ми опинилися внаслідок багаторічних експериментів новітніх «реформаторів» над своїм народом.

Автор книги добре знаний і в політиці, і в економіці. Валентин Симоненко — народний депутат України кількох скликань, доктор економічних наук. Тривалий час працював мером Одеси, представником Президента в Одеській області, першим віце-прем'єром Кабінету міністрів України. Майже рік тому його обрано головою Рахункової палати Верховної Ради України.

Перу Валентина Симоненка належить ряд книг і монографій, сотні опублікованих наукових праць з проблем економічного розвитку незалежної України. Тож книга є сплавом знань науковця і політика з великим практичним досвідом роботи в економіці. Завдяки цьому, думки, викладені в ній, вигідно вирізняються серед роздумів, побудованих лише на основі чистої науки, чи, навпаки, суто практичного досвіду.

Працівники законодавчих та виконавчих органів влади, науковці, керівники виробництва й просто ті, кому небайдужі питання розвитку економіки держави, знайдуть у книзі аргументовану відповідь на багато «чому?». Наприклад: наше незавидне сьогодення є наслідком важкої спадщини минулого і зовнішніх чинників чи в його основі все-таки власні прорахунки в питаннях стратегії й тактики соціально-економічного реформування?

Автор не вимагає публічного каяття від тих, хто безпосередньо зіштовхував нашу країну та її народ на узбіччя Європи, внаслідок чого ми опинилися в гіршому становищі, ніж навіть ті держави, які пережили війну. Однак, на його думку, прорахунки і просто помилки мають бути визнані. І зроблено з них відповідні висновки. Щоб не повторювати в майбутньому. Інакше ми ще довго блукатимемо манівцями в пошуках дороги, що веде до храму.

В. Т.

ЗАКОН УКРАЇНИ

Про електроенергетику

Цей Закон визначає правові, економічні та організаційні засади діяльності в електроенергетиці і регулює відносини, пов`язані з виробництвом, передачею, постачанням і використанням енергії, забезпеченням енергетичної безпеки України, конкуренцією та захистом прав споживачів і працівників галузі.

Розділ 1. ЗАГАЛЬНІ ПОЛОЖЕННЯ

Стаття 1. Визначення термінів

У цьому Законі наведені нижче терміни вживаються в такому значенні:

енергія — електрична чи теплова енергія, що виробляється на об`єктах електроенергетики і є товарною продукцією, призначеною для купівлі-продажу;

електроенергетика — галузь економіки України, що забезпечує споживачів енергією;

енергетична безпека — стан електроенергетики, який гарантує технічно та економічно безпечне задоволення поточних і перспективних потреб споживачів в енергії та охорону навколишнього природного середовища;

енергогенеруючі компанії — учасники оптового ринку електричної енергії України, які володіють чи користуються генеруючими потужностями, виробляють та продають електричну енергію;

енергопостачальники — учасники оптового ринку електричної енергії України, які купують електричну енергію на цьому ринку з метою продажу її споживачам;

магістральна електрична мережа — електрична мережа, призначена для передачі електричної енергії від виробника до пунктів підключення місцевих (локальних) мереж;

магістральна теплова мережа — комплекс трубопроводів і насосних станцій, що забезпечує передачу гарячої води та пари від електричних станцій та котелень до місцевої (локальної) теплової мережі;

мережа (електрична чи теплова) — сукупність енергетичних і трубопровідних установок для передачі та розподілу електричної енергії, гарячої води та пари;

міждержавна електрична мережа — електрична мережа, призначена для передачі електричної енергії між державами;

місцева (локальна) електрична мережа — електрична мережа, призначена для передачі електричної енергії від магістральної електричної мережі до споживача;

об`єднана енергетична система України — сукупність електростанцій, електричних і теплових мереж, інших об`єктів електроенергетики, які об`єднані спільним режимом виробництва, передачі та розподілу електричної і теплової енергії при централізованому управлінні цим режимом;

об`єкт електроенергетики — електрична станція (крім ядерної частини атомної електричної станції), електрична підстанція, електрична мережа, підключені до об`єднаної енергетичної системи України, а також котельня, підключена до магістральної теплової мережі, магістральна теплова мережа;

оптовий ринок електричної енергії України — ринок, що створюється суб`єктами господарської діяльності для купівлі-продажу електричної енергії на підставі договору;

передача енергії — транспортування енергії за допомогою мереж на підставі договору;

постачання електричної енергії — надання електричної енергії споживачу за допомогою технічних засобів передачі та розподілу електричної енергії на підставі договору;

споживачі енергії — суб`єкти господарської діяльності та фізичні особи, що використовують енергію для власних потреб на підставі договору про її продаж та купівлю;

суб`єкти електроенергетики — суб`єкти підприємницької діяльності незалежно від їх відомчої належності та форм власності, що займаються виробництвом, передачею, постачанням електричної енергії та теплової енергії при централізованому теплопостачанні;

учасники оптового ринку електричної енергії України — суб`єкти підприємницької діяльності, які продають та купують електричну енергію на оптовому ринку електричної енергії України на підставі договору;

централізоване диспетчерське (оперативно-технологічне) управління — оперативне управління об`єднаною енергетичною системою України із забезпеченням надійного і безперебійного, з додержанням вимог енергетичної безпеки, постачання електричної енергії споживачам;

граничні показники — це визначені в умовах і правилах здійснення підприємницької діяльності з виробництва електричної енергії величина встановленої потужності електростанцій або обсяг річного відпуску нею електричної енергії в об`єднану енергетичну систему України, вище яких продаж електричної енергії має здійснюватися на оптовому ринку;

надзвичайна ситуація в державі — це ситуація, при якій спрацьовується запас палива на об`єктах електроенергетики нижче встановлених нормативів або спрацьовується запас води у водосховищах нижче встановлених екологічних вимог.

Стаття 2. Сфера дії Закону

Цей Закон регулює відносини, що виникають у зв`язку з виробництвом, передачею, постачанням і використанням енергії, державним наглядом за безпечним виконанням робіт на об`єктах електроенергетики незалежно від форм власності, безпечною експлуатацією енергетичного обладнання і державним наглядом за режимами споживання електричної і теплової енергії.

Стаття 3. Законодавство про електроенергетику

Відносини, пов`язані з виробництвом, передачею, постачанням і використанням енергії, регулюються цим Законом та іншими нормативно-правовими актами.

Стаття 4. Особливості регулювання відносин в електроенергетиці

Регулювання відносин в електроенергетиці має особливості, визначені цим Законом. Ці особливості викликані об`єктивними умовами функціонування галузі:

постійним і безперервним збалансуванням виробництва і споживання електричної енергії, для забезпечення якого встановлюється єдине диспетчерське (оперативно-технологічне) управління об`єднаною енергетичною системою України;

централізованим теплопостачанням споживачів теплоелектроцентралями і котельнями, які входять до об`єднаної енергетичної системи України.

Стаття 5. Державна політика в електроенергетиці

Державна політика в електроенергетиці базується на таких принципах:

державне регулювання діяльності в електроенергетиці;

створення умов безпечної експлуатації об`єктів електроенергетики;

забезпечення раціонального споживання палива і енергії;

додержання єдиних державних норм, правил і стандартів всіма суб`єктами відносин, пов`язаних з виробництвом, передачею, постачанням і використанням енергії;

створення умов для розвитку і підвищення технічного рівня електроенергетики;

підвищення екологічної безпеки об`єктів електроенергетики;

забезпечення захисту прав та інтересів споживачів енергії;

збереження цілісності та забезпечення надійного і ефективного фукціонування об`єднаної енергетичної системи України, єдиного диспетчерського (оперативно-технологічного) управління нею;

сприяння розвитку конкурентних відносин на ринку електричної енергії;

забезпечення підготовки кадрів високої кваліфікації для електроенергетики;

створення умов для перспективних наукових досліджень;

забезпечення стабільного фінансового стану електроенергетики;

забезпечення відповідальності енергопостачальників та споживачів.

Стаття 6. Право власності в електроенергетиці

Об`єкти електроенергетики можуть перебувати у різних формах власності. Перелік об`єктів електроенергетики, які не підлягають приватизації, затверджується Верховною Радою України за поданням Кабінету Міністрів України.

Приватизація об`єктів електроенергетики здійснюється відповідно до законодавства України про приватизацію.

У разі приватизації об`єктів електроенергетики Кабінет Міністрів України за поданням Фонду державного майна України приймає рішення про закріплення у державній власності пакета акцій акціонерних товариств, створених на базі об`єктів електроенергетики.

Не підлягає приватизації майно, що забезпечує цілісність об`єднаної енергетичної системи України та централізоване диспетчерське (оперативно-технологічне) управління, магістральні і міждержавні електричні мережі, а також майно наукових установ загальнодержавного значення.

Стаття 7. Норми, правила і стандарти в електроенергетиці

Проектування, будівництво, введення в експлуатацію, експлуатація, виведення з експлуатації об`єктів електроенергетики, систем диспетчерського (оперативно-технологічного) управління, інших об`єктів, підключених до об`єднаної енергетичної системи України, регламентується нормативно-правовими актами, обов`язковими для виконання всіма суб`єктами електроенергетики.

Розділ II. КОМПЕТЕНЦІЯ ОРГАНІВ ВИКОНАВЧОЇ ВЛАДИ ТА ОРГАНІВ МІСЦЕВОГО САМОВРЯДУВАННЯ В ЕЛЕКТРОЕНЕРГЕТИЦІ

Стаття 8. Державне управління в електроенергетиці

Державне управління в електроенергетиці здійснюють органи виконавчої влади, уповноважені Кабінетом Міністрів України.

Стаття 9. Державний нагляд в електроенергетиці

Державний нагляд в електроенергетиці здійснюють Державна інспекція з експлуатації електричних станцій і мереж та Державна інспекція з енергетичного нагляду за режимами споживання електричної та теплової енергії у порядку, встановленому Кабінетом Міністрів України, та інші органи, визначені законодавством України.

Державна інспекція з експлуатації електричних станцій і мереж здійснює нагляд за додержанням вимог технічної експлуатації електричних станцій і мереж, вимог технічної експлуатації енергетичного обладнання об`єктів електроенергетики, підключених до об`єднаної енергетичної системи України.

Державні інспектори з експлуатації електричних станцій і мереж мають право:

безперешкодно в будь-який час відвідувати об`єкти електроенергетики для перевірки додержання нормативно-правових актів про електроенергетику з питань, що належать до їх компетенції, отримувати від посадових осіб інформацію щодо виконання цих актів;

давати у межах своїх повноважень керівникам об`єктів електроенергетики приписи про усунення порушень нормативно-правових актів;

застосовувати у встановленому законодавством України порядку санкції до підприємств, об`єкти електроенергетики яких підключені до об`єднаної енергетичної системи України, за порушення законодавства про електроенергетику з питань, що належать до їх компетенції.

Державна інспекція з енергетичного нагляду за режимами споживання електричної та теплової енергії здійснює нагляд за електричними і тепловикористовуючими установками та тепловими мережами споживачів.

Державні інспектори з енергетичного нагляду за режимами споживання електричної та теплової енергії мають право:

безперешкодного доступу до електричних і тепловикористовуючих установок та теплових мереж споживачів;

отримувати від споживачів інформацію, необхідну для виконання покладених на них завдань відповідно до нормативно-правових актів;

давати споживачам обов`язкові для виконання приписи про усунення порушень нормативно-правових актів;

давати споживачам приписи про приведення засобів обліку, контролю та регулювання споживання електричної і теплової енергії у відповідність з нормами, правилами і стандартами в електроенергетиці;

надсилати власникам об`єктів споживача подання про невідповідність займаній посаді працівника електротехнічного профілю, який своєчасно не пройшов перевірку знань з електробезпеки та експлуатації струмоприймачів;

вимагати від споживачів додержання встановлених нормативно-правовими актами режимів споживання електричної і теплової енергії;

надавати приписи щодо неприпустимості продовження експлуатації електричних і тепловикористовуючих уста-

ЗАКОН УКРАЇНИ

Про електроенергетику

новок споживачів, якщо це створює загрозу життю обслуговуючого персоналу, здоров`ю населення;

застосовувати в установленому законодавством України порядку санкції до суб`єктів господарської діяльності за порушення нормативно-правових актів.

Стаття 10. Повноваження місцевих органів виконавчої влади та органів місцевого самоврядування у відносинах із суб`єктами електроенергетики

До повноважень місцевих органів виконавчої влади та органів місцевого самоврядування у відносинах із суб`єктами електроенергетики належать:

погодження питань розміщення на підпорядкованій їм території об`єктів електроенергетики, виходячи з інтересів територіальної громади;

участь у розробці комплексних планів постачання енергії споживачам на підпорядкованій їм території;

участь у розробці і реалізації системи заходів щодо роботи об`єктів електроенергетики у надзвичайних умовах;

регулювання тарифів на теплову енергію відповідно до Закону;

сприяння розвитку енергетики в регіоні.

Місцеві органи виконавчої влади та органи місцевого самоврядування не мають права втручатися в оперативне регулювання режимів енергоспоживання.

Розділ III. ДЕРЖАВНЕ РЕГУЛЮВАННЯ ДІЯЛЬНОСТІ В ЕЛЕКТРОЕНЕРГЕТИЦІ

Стаття 11. Державне регулювання діяльності в електроенергетиці

Державне регулювання діяльності в електроенергетиці здійснюється шляхом надання дозволів на здійснення видів діяльності в електроенергетиці, формування тарифної політики і контролю за якістю послуг.

Органом державного регулювання діяльності в електроенергетиці є Національна комісія регулювання електроенергетики України.

Національна комісія регулювання електроенергетики України регулює діяльність суб`єктів природних монополій у сфері електроенергетики та господарюючих суб`єктів, які діють на суміжних ринках, а також виконує інші функції відповідно до законодавства.

Правові, економічні та організаційні засади державного регулювання діяльності суб`єктів природних монополій у сфері електроенергетики визначаються цим Законом та іншими нормативно-правовими актами.

Стаття 12. Основні завдання та повноваження Національної комісії регулювання електроенергетики України

Основними завданнями Національної комісії регулювання електроенергетики України є:

участь у формуванні та забезпеченні реалізації єдиної державної політики щодо розвитку та функціонування оптового ринку електроенергії України;

державне регулювання діяльності суб`єктів природних монополій в електроенергетиці;

сприяння конкуренції у сфері виробництва та постачання електричної енергії;

забезпечення проведення цінової та тарифної політики в електроенергетиці;

захист прав споживачів електричної і теплової енергії;

розроблення та затвердження правил користування електричною енергією;

видача суб`єктам підприємницької діяльності ліцензій на виробництво, передачу та постачання електричної енергії;

контроль за додержанням ліцензіатами умов здійснення ліцензованої діяльності.

Національна комісія регулювання електроенергетики відповідно до покладених на неї завдань:

бере участь у регулюванні платіжно-розрахункових відносин оптового ринку електроенергії;

встановлює обмеження щодо суміщення видів діяльності суб`єктами підприємницької діяльності;

визначає відповідність ліквідації, реорганізації у формі злиття, приєднання, участі в об`єднаннях, а також придбання або відчуження більше двадцяти п`яти відсотків часток (акцій, паїв) активів суб`єктів підприємницької діяльності умовам та правилам здійснення ліцензованої діяльності;

розглядає справи про порушення умов ліцензій і за результатами розгляду приймає рішення в межах своєї компетенції;

застосовує майнові санкції до господарюючих суб`єктів та адміністративні стягнення до посадових осіб підприємств, установ, організацій згідно із законодавством України;

здійснює безперешкодно перевірки дотримання умов ліцензованої діяльності.

Стаття 13. Ліцензування діяльності в енергетиці

Діяльність з виробництва, передачі та постачання електричної енергії в Україні базується на дозвільному принципі відповідно до Закону України «Про підприємництво».

Спеціальний дозвіл (ліцензія) на здійснення діяльності з виробництва, передачі та постачання електричної енергії видається Національною комісією регулювання електроенергетики України.

Ліцензія видається окремо на кожний вид діяльності відповідно до інструкції, умов і правил здійснення окремих видів діяльності, що затверджуються Національною комісією регулювання електроенергетики України.

Діяльність з виробництва електричної енергії суб`єктів господарювання без ліцензії дозволяється, якщо величина встановленої потужності чи відпуск електричної енергії менші за показники, визначені в умовах і правилах здійснення підприємницької діяльності з виробництва електричної енергії.

Енергопостачальникам, до складу яких входять теплоелектроцентралі, видаються ліцензії на види діяльності в електроенергетиці з урахуванням спеціальних умов щодо першочергового забезпечення потреб споживачів тепла території здійснення ліцензованої діяльності.

Розділ IV. ЕКОНОМІЧНІ ТА ОРГАНІЗАЦІЙНІ ОСНОВИ ДІЯЛЬНОСТІ В ЕЛЕКТРОЕНЕРГЕТИЦІ

Стаття 14. Управління об`єднаною енергетичною системою України

В електроенергетиці України діє єдина централізована диспетчерська система оперативно-технологічного управління виробництвом, передачею та постачанням електричної енергії. Функції диспетчерського (оперативно-технологічного) управління об`єднаною енергетичною системою України виконує державне підприємство, яке визначається центральним органом виконавчої влади, що здійснює управління в електроенергетиці. Централізоване диспетчерське (оперативно-технологічне) управління поширюється на суб`єкти підприємницької діяльності, об`єкти електроенергетики яких підключені до об`єднаної енергетичної системи України.

Структуру державного підприємства, що здійснює централізоване диспетчерське (оперативно-технологічне) управління, визначає центральний орган виконавчої влади.

Централізоване диспетчерське (оперативно-технологічне) управління передбачає:

планування та оперативне управління потужностями електростанцій України з урахуванням режимів централізованого теплопостачання;

планування та контроль за додержанням режиму роботи об`єднаної енергетичної системи України;

запобігання аварійним ситуаціям і ліквідація їх наслідків в об`єднаній енергетичній системі України шляхом підтримки необхідного балансу потужності та енергії, забезпечення надійного і сталого функціонування об`єднаної енергетичної системи України та її паралельної роботи з енергетичними системами інших держав;

розроблення і здійснення контролю за впровадженням нових систем протиаварійної автоматики та захисту, а також засобів зв`язку і диспетчерського (оперативно-технологічного) управління;

здійснення нагляду за експлуатацією систем протиаварійної автоматики та захисту.

Усі оперативні команди і розпорядження державного підприємства, що здійснює диспетчерське (оперативно-технологічне) управління відповідно до законодавства України, підлягають беззаперечному виконанню всіма суб`єктами підприємницької діяльності, об`єкти електроенергетики яких підключені до об`єднаної енергетичної системи України. Втручання в диспетчерське (оперативно-технологічне) управління об`єднаною енергетичною системою України з боку державних органів, політичних партій і рухів та інших громадських організацій не допускається, крім випадків, передбачених законодавством України.

Суб`єкти підприємницької діяльності, об`єкти електроенергетики яких підключені до об`єднаної енергетичної системи України, зобов`язані подавати державному підприємству, що здійснює диспетчерське (оперативно-технологічне) управління, звіти та інформацію, передбачені нормативно-технічними документами.

Стаття 15. Оптовий ринок електричної енергії України

Купівля всієї електричної енергії, виробленої на електростанціях, потужність чи обсяг відпуску яких більші за граничні показники (крім електричної енергії, виробленої на теплоелектроцентралях, які входять до складу енергопостачальників, для споживання на території здійснення ліцензованої діяльності), та весь її оптовий продаж здійснюються на оптовому ринку електричної енергії України. Функціонування інших оптових ринків електричної енергії в Україні забороняється.

Оптовий ринок електричної енергії України створюється на підставі договору.

Сторонами договору є суб`єкти господарської діяльності, пов`язаної з: диспетчерським (оперативно-технологічним) управлінням об`єднаною енергетичною системою України;

виробництвом електричної енергії на електростанціях;

передачею електричної енергії магістральними та міждержавними електричними мережами;

постачанням електричної енергії місцевими (локальними) електричними мережами.

У договорі визначаються мета та умови діяльності, права, обов`язки та відповідальність сторін. Цей договір погоджується з центральними органами виконавчої влади, що здійснюють управління в електроенергетиці, Національною комісією регулювання електроенергетики України, Антимонопольним комітетом України.

Правила оптового ринку електричної енергії України є невід`ємною частиною договору і визначають механізм функціонування оптового ринку електричної енергії України, порядок розподілу навантажень між генеруючими джерелами, правила формування ринкової ціни на електричну енергію.

Оптовий ринок електричної енергії України функціонує з додержанням таких вимог:

всі об`єкти підприємницької діяльності з виробництва та постачання електричної енергії мають рівноправний доступ до оптового ринку електричної енергії України та послуг електричних мереж після отримання відповідної ліцензії на право здійснення цих видів діяльності;

електрична енергія продається та купується за Правилами оптового ринку електричної енергії України;

ціни на електричну енергію генеруючих компаній та оптові ціни визначаються за Правилами оптового ринку електричної енергії України.

Стаття 16. Антимонопольні обмеження

Суб`єктам підприємницької діяльності, відносини яких регулюються цим Законом, згідно із Законом України «Про обмеження монополізму та недопущення недобросовісної конкуренції у підприємницькій діяльності» забороняється провадити монопольну діяльність у будь-якій формі, крім випадків, передбачених законодавством України.

Суб`єкти підприємницької діяльності, які здійснюють виробництво, передачу або постачання електричної енергії і визнані в установленому порядку монополістами на ринку електричної енергії, не можуть припиняти свою діяльність або зменшувати її обсяг з метою створення дефіциту електричної енергії, якщо необхідність такого обмеження не встановлена законодавством України.

Стаття 17. Загальні принципи встановлення тарифів на енергію

Формування оптових тарифів на електричну енергію здійснюється на оптовому ринку електричної енергії України згідно з договором. Оптові тарифи можуть передбачати витрати на спільне фінансування розвитку нетрадиційних джерел електричної енергії.

Роздрібна ціна на електричну енергію формується енергопостачальниками згідно з умовами і правилами здійснення підприємницької діяльності з постачання електричної енергії.

Тарифи на передачу і постачання електричної енергії місцевими (локальними) електромережами регулюються Національною комісією регулювання електроенергетики України.

Збитки енергопостачальників від надання пільг з оплати за спожиту електричну енергію окремим категоріям побутових споживачів відшкодовуються за рахунок джерел, визначених законодавчими актами, які передбачають відповідні пільги.

Регулювання тарифів на електричну енергію, вироблену на теплоелектроцентралях, які входять до складу енергопостачальників, для потреб споживачів території здійснення ліцензованої діяльності, здійснюється Національною комісією регулювання електроенергетики України з урахуванням тарифів на теплову енергію.

Регулювання тарифів на теплову енергію здійснюють Рада Міністрів Автономної Республіки Крим, обласні, Київська і Севастопольська міські державні адміністрації, крім випадків, передбачених Законом.

Підприємства, які постачають електричну енергію мережами, які не є їх власністю, повинні купувати електричну енергію на оптовому ринку електричної енергії України та вносити плату за користування місцевими (локальними) електричними мережами. Постачання електричної енергії споживачам зазначеними підприємствами здійснюється за тарифами, які обумовлюються в договорах на постачання електричної енергії.

Стаття 18. Проектування, будівництво та реконструкція об`єктів електроенергетики

Проектування та будівництво (нове будівництво, розширення, реконструкція і технічне переоснащення) об`єктів електроенергетики здійснюється на основі законодавства про будівництво. Оснащення об`єктів електроенергетики здійснюється на тендерних засадах з наданням пріоритету вітчизняним виробникам.

Фінансування капітального будівництва, реконструкції та обслуговування об`єктів, призначених для спільних потреб підприємств електроенергетики та підприємств інших галузей, провадиться за рахунок замовників (власників) та користувачів цих об`єктів.

У разі спорудження або реконструкції будівель, доріг, мостів, інших об`єктів роботи, пов`язані з упорядкуванням і перенесенням повітряних і підземних електричних мереж, теплових мереж та інших об`єктів електроенергетики, виконуються замовниками будівництва і реконструкції відповідно до затвердженої проектно-кошторисної документації та вимог відповідних нормативів і під контролем власників споруд або мереж електроенергетики.

Стаття 19. Охорона об`єктів електроенергетики

Особливо важливі об`єкти електроенергетики, перелік яких визначається центральними органами виконавчої влади, що здійснюють управління в електроенергетиці, і затверджується Кабінетом Міністрів України, охороняються відомчою воєнізованою охороною у взаємодії із спеціалізованими підрозділами інших відомств.

Охорона інших об`єктів електроенергетики здійснюється згідно із законодавством України.

На об`єктах електроенергетики встановлюється особливий режим допуску.

Особовий склад відомчої воєнізованої охорони об`єктів електроенергетики забезпечується вогнепальною зброєю і спеціальними засобами самооборони. Застосування вогнепальної зброї, а також спеціальних засобів самооборони регулюється законодавством України.

Особовий склад відомчої воєнізованої охорони забезпечується форменим одягом за раху-

(Закінчення на 8-й стор.).

ЗАКОН УКРАЇНИ

Про електроенергетику

(Початок на 6—7-й стор.).

нок підприємств електроенергетики.

В охоронних зонах електричних мереж, а також інших особливо важливих об`єктів електроенергетики діють обмеження, передбачені законодавством України щодо використання земель.

Атомні електростанції охороняються відповідно до Закону України «Про використання ядерної енергії та радіаційну безпеку».

Стаття 20. Охорона навколишнього природного середовища

Підприємства електроенергетики повинні додержувати вимог законодавства про охорону навколишнього природного середовища, нести відповідальність за його порушення і здійснювати технічні та організаційні заходи, спрямовані на зменшення шкідливого впливу об`єктів електроенергетики на навколишнє природне середовище.

У разі порушення законодавства про охорону навколишнього природного середовища рішення про обмеження, тимчасову заборону (зупинення) чи припинення діяльності електричних станцій, магістральних та міждержавних електричних мереж приймається Кабінетом Міністрів України.

Рішення про обмеження, тимчасову заборону (зупинення) чи припинення діяльності інших об`єктів електроенергетики приймають місцеві органи виконавчої влади і органи місцевого самоврядування і спеціально уповноважені на це органи виконавчої влади в галузі охорони навколишнього природного середовища в межах їх компетенції, передбаченої законодавством України.

Для забезпечення безпеки населення, що мешкає в районі розташування об`єктів електроенергетики, встановлюються санітарно-захисні зони, розміри та порядок використання яких визначаються в нормативно-правових актах і проектах цих об`єктів, затверджених у встановленому порядку.

Усі види господарської діяльності в санітарно-захисних зонах, дозволені режимом їх використання, можуть провадитися тільки за погодженням з власником об`єкта електроенергетики або уповноваженим ним органом.

Стаття 21. Особливості умов праці в електроенергетиці

Підприємства, установи та організації електроенергетики зобов`язані забезпечувати комплектування робочих місць висококваліфікованими кадрами, постійно підвищувати їх кваліфікацію, гарантувати надійний соціальний захист.

Працівники, які забезпечують виробничі процеси в електроенергетиці, зобов`язані проходити спеціальну підготовку і перевірку знань (атестацію) згідно із законодавством, включаючи нормативно-правові акти Міністерства енергетики України, інших міністерств і відомств.

Перелік таких спеціальностей і посад затверджується Міністерством енергетики України і погоджується з Державним комітетом України з нагляду за охороною праці.

Допуск до роботи працівників електроенергетики, які не пройшли відповідної підготовки, забороняється.

Витрати на підготовку та перепідготовку кадрів, утримання спеціалізованих навчально-тренувальних та галузево-координаційних центрів відносяться на валові витрати виробництва та обігу.

Перевірка знань (атестація) персоналу провадиться за рахунок коштів власників об`єктів електроенергетики.

Працівникам основних професій, зайнятим на підприємствах електроенергетики, може встановлюватися надбавка до тарифної ставки чи посадового окладу за безперервний стаж роботи в електроенергетиці відповідно до порядку, що затверджується Кабінетом Міністрів України, з віднесенням витрат на валові витрати виробництва та обігу. Персонал енергетичних установок, який перебуває в зоні впливу радіаційного, теплового і електромагнітного випромінювання, а також інших шкідливих і небезпечних факторів, підлягає спеціальному медичному обстеженню та обов`язковому страхуванню за рахунок коштів підприємств.

Створення робочих місць для працевлаштування інвалідів провадиться підприємствами електроенергетики в розмірі чотирьох відсотків від чисельності працівників, зайнятих у непромисловому виробництві.

Стаття 22. Страйки на підприємствах електроенергетики

Страйки на підприємствах електроенергетики забороняються у випадках, коли вони можуть призвести до порушення сталості об`єднаної енергосистеми України або теплопостачання в осінньо-зимовий період.

Стаття 23. Забезпечення енергопостачання в умовах надзвичайного стану та особливого періоду

У разі введення надзвичайного стану відповідно до Закону України "Про надзвичайний стан" підприємства, установи та організації електроенергетики, розташовані у місцевостях, де введено надзвичайний стан, зобов`язані виконувати розпорядження органів, які здійснюють заходи надзвичайного стану на відповідній території щодо енергопостачання споживачів, незалежно від умов укладених договорів.

У разі введення особливого періоду суб`єкти електроенергетики діють згідно із Законом України «Про мобілізаційну підготовку та мобілізацію», Положенням про мобілізаційну підготовку народного господарства України і нормативно-правовими актами центральних органів виконавчої влади, які здійснюють управління в електроенергетиці, що регламентують функціонування електроенергетики в умовах особливого періоду.

Стаття 24. Обов`язки та відповідальність енергопостачальників

Енергопостачальники зобов`язані забезпечувати надійне постачання електричної енергії згідно з умовами ліцензій та договорів.

Енергопостачальники, які здійснюють постачання електричної енергії власними мережами на закріпленій території, не мають права відмовити споживачу, який розташований на цій території, в постачанні електричної енергії.

Енергопостачальники, які здійснюють діяльність з передачі електричної енергії з використанням власних мереж, зобов`язані забезпечити рівноправний доступ до цих мереж усіх суб`єктів підприємницької діяльності, що отримали в установленому порядку ліцензію на здійснення відповідного виду діяльності і уклали договір на передачу електричної енергії.

Енергопостачальники несуть відповідальність за порушення умов договору про постачання електричної енергії та правил користування електричною і тепловою енергією згідно із законодавством України.

Енергопостачальники, до складу яких входять теплоелектроцентралі, здійснюють постачання енергії в першу чергу на території здійснення ліцензованої діяльності.

Енергопостачальники несуть відповідальність перед споживачами електричної енергії у розмірі п`ятикратної вартості недовідпущеної електричної енергії у разі переривання електропостачання з вини енергопостачальника (згідно з умовами договору на користування електричною енергією).

У разі відпуску електричної енергії, параметри якості якої знаходяться поза межами показників, зазначених у договорі на користування електричною енергією, енергопостачальник несе відповідальність у розмірі двадцяти п`яти відсотків вартості такої електроенергії.

Стаття 25. Права споживачів електричної енергії

Споживачі електричної енергії мають право на:

підключення до електричної мережі у разі виконання правил користування електричною енергією;

вибір постачальника електричної енергії;

отримання інформації щодо якості електричної енергії, цін, порядку оплати, умов та режимів її споживання;

отримання електричної енергії, якісні характеристики якої визначені державними стандартами;

відшкодування збитків, заподіяних внаслідок порушення його прав, згідно з законодавством.

Захист прав споживачів електричної енергії, а також механізм реалізації захисту цих прав регулюються цим Законом, законами України «Про захист прав споживачів», «Про обмеження монополізму та недопущення недобросовісної конкуренції у підприємницькій діяльності», «Про енергозбереження», іншими нормативно-правовими актами.

Стаття 26. Обов`язки та відповідальність споживачів енергії

Споживання енергії можливе лише на підставі договору з енергопостачальником.

Споживач енергії зобов`язаний додержуватися вимог нормативно-технічних документів та договору про постачання енергії.

Безпечну експлуатацію енергетичних установок споживача та їх належний технічний стан забезпечує сам споживач.

Споживач енергії несе відповідальність за порушення умов договору з енергопостачальником та правил користування електричною і тепловою енергією та виконання приписів державних інспекцій з енергетичного нагляду за режимами споживання електричної та теплової енергії згідно із законодавством України. Правила користування електричною і тепловою енергією для населення затверджується Кабінетом Міністрів України. Споживачі (крім населення) у разі споживання електричної енергії понад договірну величину за розрахунковий період сплачують енергопостачальникам п`ятикратну вартість різниці фактично спожитої і договірної величини.

У випадку перевищення договірної величини потужності споживачі (крім населення) сплачують енергопостачальникам п`ятикратну вартість різниці між найбільшою величиною потужності, що зафіксована протягом розрахункового періоду, та договірною величиною потужності.

Стаття 27. Відповідальність за порушення законодавства про електроенергетику

Правопорушення в електроенергетиці тягне за собою встановлену законодавством України цивільну, адміністративну і кримінальну відповідальність.

Правопорушеннями в електроенергетиці є:

крадіжка електричної і теплової енергії, у тому числі споживання електроенергії понад договірні величини, самовільне підключення до об`єктів електроенергетики і споживання енергії без приладів обліку;

пошкодження приладів обліку;

розкомплектування та пошкодження об`єктів електроенергетики, розкрадання майна цих об`єктів;

створення перешкод у виконанні робіт, пов`язаних з обслуговуванням об`єктів електроенергетики;

порушення правил охорони електричних мереж;

порушення правил користування енергією;

насильницькі дії, які перешкоджають оперативному персоналу та посадовим особам об`єктів електроенергетики виконувати свої службові обов`язки;

незабезпечення електричною енергією споживачів, що не допускають порушень своїх обов`язків перед енергопостачальниками.

Суб`єкти господарської діяльності несуть відповідальність за правопорушення в електроенергетиці:

за неподання інформації або подання завідомо недостовірної інформації, передбаченої в ліцензіях на виробництво, передачу або постачання електричної енергії та в нормативно-правових актах, що регулюють питання функціонування об`єднаної енергетичної системи України і споживання енергії, — штраф у розмірі до однієї тисячі неоподатковуваних мінімумів доходів громадян;

за ухилення від виконання або несвоєчасне виконання рішень чи приписів Національної комісії регулювання електроенергетики України, Державної інспекції з експлуатації електричних станцій і мереж, Державної інспекції з енергетичного нагляду за режимами споживання електричної та теплової енергії та порушення умов ліцензій — штраф у розмірі до п`яти тисяч неоподатковуваних мінімумів доходів громадян.

Національна комісія регулювання електроенергетики України, державні інспектори з експлуатації електричних станцій і мереж, державні інспектори з енергетичного нагляду за режимами споживання електричної та теплової енергії на підставі акта перевірки, оформленого в установленому порядку, за наявності порушень, передбачених цією статтею, видають у межах своєї компетенції суб`єктам господарської діяльності постанови про накладення штрафів за встановленою формою.

Оскарження дій щодо накладення штрафів провадиться у судовому порядку.

Суми стягнених штрафів зараховуються до державного бюджету України.

Фінансові санкції, передбачені частиною третьою цієї статті, накладаються в порядку, встановленому цим Законом, та Положенням, що затверджується Кабінетом Міністрів України.

Громадяни та службові особи несуть адміністративну відповідальність за ухилення від виконання або несвоєчасне виконання приписів Державної інспекції з енергетичного нагляду за режимами споживання електричної та теплової енергії у вигляді штрафу у розмірі до п`яти неоподатковуваних мінімумів доходів громадян в порядку, встановленому Законом.

Законодавством України може бути встановлена відповідальність і за інші види правопорушень в електроенергетиці.

Використання об`єктів електроенергетики з метою, що суперечить інтересам безпеки людини і держави, порушує громадський порядок, забороняється. У разі порушення цих умов підприємства, установи та організації електроенергетики мають право в установленому порядку зупинити користування послугами об`єктів електроенергетики.

Розділ V. МІЖНАРОДНЕ СПІВРОБІТНИЦТВО

Стаття 28. Міжнародне співробітництво

Суб`єкти електроенергетики беруть участь у міжнародному науково-технічному, зовнішньоекономічному та інших формах міжнародного співробітництва відповідно до державних програм, міжнародних договорів України та законодавства України.

Стаття 29. Міжнародні договори

Якщо міжнародним договором, учасником якого є Україна, встановлено інші правила, ніж ті, що передбачені законодавством України про електроенергетику, застосовуються правила міжнародного договору.

Розділ VI. ПРИКІНЦЕВІ ПОЛОЖЕННЯ

1. Цей Закон набирає чинності з дня його опублікування.

2. Кабінету Міністрів України до 1 грудня 1997 року:

подати на розгляд Верховної Ради України проект Закону України про особливості приватизації державного майна підприємств паливно-енергетичного комплексу;

подати на розгляд Верховної Ради України пропозиції про приведення законодавчих актів України у відповідність із Законом України «Про електроенергетику»;

привести рішення уряду України у відповідність із цим Законом;

забезпечити перегляд і скасування міністерствами та іншими центральними органами виконавчої влади України нормативних актів, що суперечать цьому Закону.

3. Кабінету Міністрів України:

до 1 січня 1998 року розробити нормативні акти щодо встановлення нижньої граничної межі калорійності вугілля, що поставляється для теплових електростанцій;

до 1 червня 1998 року розробити і внести на розгляд Верховної Ради України проект закону України про засади функціонування оптового ринку електричної енергії України.

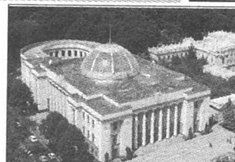
Президент України
Л. КУЧМА.

м. Київ,
16 жовтня 1997 року.
№ 575/97-ВР

Згідно з Регламентом Верховної Ради України, закони та інші акти, надруковані в «Голосі України», є офіційною публікацією.

ВЕРХОВНА РАДА УКРАЇНИ: ВОСЬМА СЕСІЯ

Хроніка законотворення

18 листопада на пленарному засіданні парламенту Генеральний директор ЮНЕСКО Федеріко Майор привернув увагу українських парламентаріїв до ролі освіти, науки і культури як зростаючих чинників економічного і політичного розвитку людства, однієї з передумов запобігання силовим конфліктам між країнами і народами, визначив чільне місце, до якого прагне в загальноєвропейській та світовій системі безпеки суверенна Україна. Високий гість побажав народним депутатам успіхів у встановленні парламентаризму.

На пропозицію головуючого сесія узгодила порядок денний наступного Дня уряду, що відбудеться 9 грудня. Намічено заслухати інформацію про стан справ у системі охорони здоров`я та про використання резервного фонду Кабміну в поточному році.

Проголосовано нову рецензію Закону «Про встановлення величини вартості межі малозабезпеченості, розміру мінімальної заробітної плати та мінімальної пенсії за віком на 1998 рік».

Розгляд законопроекту змін до статті 32 Закону «Про бюджетну систему України» на прохання авторів-розробників вирішено перенести на подальший час.

У першому читанні сесія розглянула урядовий проект змін і доповнень до Закону «Про власність» у новій редакції та законопроект з цього питання народних депутатів Ігоря Бакая та Василя Костицького. Доручено відповідним структурним підрозділам парламенту проаналізувати законопроект на відповідність Конституції України. А потім Комітет з економічної політики та управління народним господарством підготує до пленарного розгляду одну, узгоджену редакцію проекту.

Ухвалено зміни до Закону «Про оподаткування прибутку підприємств».

У другому читанні схвалили й постанову Верховної Ради України про стан боротьби із злочинністю та забезпечення законності в державі (проект представив заступник голови Комітету з питань законності й правопорядку Валерій Євдокимов).

Прийнято у першому читанні проект закону про якість та безпеку харчових продуктів і продовольчої сировини.

Прийнято пропозиції Президента до Закону «Про внесення змін до деяких законодавчих актів України з питань безспірного списання (стягнення) коштів, що знаходяться на рахунках юридичних осіб». Запропоновані поправки мають за мету переважно обмежити права тих державних структур, які наділені такими повноваженнями. Закон прийнято в цілому.

Представлений головою підкомітету Комітету з питань економічної політики та управління народним господарством Геннадієм Угаровим, втретє розглядався проект закону про перелік майнових комплексів, організацій, їх структурних підрозділів, що не підлягають приватизації. Депутати не схвалили його навіть в режимі поіменного голосування. Питання відкладено.

19 листопада розглянуто питання щодо пропозицій Президента України до прийнятого Верховною Радою в липні поточного року Закону «Про обіг та погашення невитребуваних приватизаційних майнових сертифікатів та створення Фонду соціального захисту».

Голосування по закону не дало позитивного результату. Однак у зв`язку з розглядом питання було прийнято рішення заслухати найближчим часом інформацію віце-прем`єр-міністра Миколи Білоблоцького щодо реалізації чинних правових норм та підготовки законопроектів з реформи пенсійного забезпечення.

Прийнято в першому читанні проект закону про закони і законодавчу діяльність. В режимі третього читання за поданням цього ж комітету було схвалено в цілому Закон про Вищу раду юстиції.

Сесія продовжила розпочатий минулого тижня розгляд законопроекту змін і доповнень до деяких законодавчих актів. Вони стосувались, зокрема, оподаткування гуманітарної допомоги та продукції інвалідських виробництв відповідно до чинного з жовтня поточного року Закону «Про податок на додану вартість». Згідно з прийнятими поправками такі структури тепер звільняються від цього виду оподаткування.

У повторному першому читанні сесія прийняла Закон про Раду національної безпеки і оборони України. У ході підготовки законопроекту до другого читання вирішено заслухати інформацію про діяльність цієї владної структури.

Законопроект про відходи прийнято до підготовки на друге сесійне читання.

Від Комітету з питань охорони здоров`я, материнства і дитинства народний депутат Ніна Марковська внесла повторно, після доопрацювання, проект закону про визнання такими, що втратили чинність, деякі законодавчі акти України з питань примусового лікування і трудового перевиховання хворих на наркоманію. Закон було прийнято в цілому.

У цілому прийняті також Закон про внесення змін до деяких законодавчих актів у зв`язку з прийняттям Закону «Про трубопровідний транспорт» та Закон про внесення змін і доповнень до деяких законодавчих актів щодо посилення відповідальності за порушення встановлених законодавством вимог пожежної безпеки.

20 листопада розглянуто поправки до закону про видобування і переробку уранових руд. Кабінету міністрів і профільним комітетам Верховної Ради дано протокольне доручення розробити і подати на розгляд Верховної Ради проекти доповнень до законів про пенсійне забезпечення, про охорону праці та про оподаткування прибутку підприємств на виконання статей 13 та 14 закону про видобування і переробку уранових руд і статей 12 та 33 закону про використання ядерної енергії та радіаційну безпеку.

Повторне голосування проекту закону про ратифікацію Рамкової конвенції про захист національних меншин не дало позитивного результату.

У першому читанні прийнято проекти законів про державну виконавчу службу, а також про виконавче провадження.

Як і передбачалося, 20 листопада Верховній Раді інформацію про події, що відбулися у Львові 7 листопада 1997 року, доповіли виконуючий обов'язки Генерального прокурора України Олег Литвак, міністр внутрішніх справ України Юрій Кравченко та голова Служби безпеки України Володимир Радченко. Інформація не сповна задовольнила сесійний зал, оскільки не на всі питання було одержано чіткі відповіді.

Зважаючи на велику шкоду, яку завдано мільйонам громадян України внаслідок недобросовісної діяльності позабанківських фінансових установ, трастів, Верховна Рада проаналізувала ситуацію і розглянула підготовлений проект постанови про стан виконання пункту 3 постанови Верховної Ради України від 31 жовтня 1996 року.

У першому читанні прийнято проект закону про метрологію та метрологічну діяльність.

Доповіли голова Національного агентства з питань інформатизації при Президентові України Олександр Матов та народний депутат Володимир Ковтунець. Схвалено у першому читанні проекти законів про Національну програму інформатизації, про Концепцію програми та проект завдань на 1998 рік.

Сесія повернулася до прийнятого у першому читанні закону «Про застосування електронних контрольно-касових апаратів і товарно-касових книг при розрахунках із споживачами у сфері торгівлі, громадського харчування та послуг». Дано доручення Кабінету міністрів підготувати довідку про наявність та використання тих апаратів, що є в системі, а профільний комітет має оперативно подати сесії доопрацьований законопроект.

21 листопада після традиційних депутатських запитів і заяв сесія знову розглянула Закон «Про телебачення і радіомовлення» і внесла досить важливі доповнення до статей 7, 8, 13, 22 та 28. Серед нововведень є норма про те, що особи без громадянства та іноземні фізичні особи не можуть займати керівних посад у телерадіоорганізаціях України. Зокрема, до статті 28 введено восьму частину, яка унормовує, що загальнонаціональні та регіональні канали телерадіомовлення надаються партіям та претендентам лише за квотами та обсягом фінансування, що встановлюється Центральною виборчою комісією.

У ході обговорення проекту закону України про внесення змін до видатків Державного бюджету України на 1997 рік народні депутати висловили бажання отримати механізм використання пільгових цільових кредитів для будівництва житла молодими сім`ями, оскільки не впевнені, що ці кошти підуть за адресою. Отже, законопроект відкладено до одержання додаткових документів.

У режимі постатейного читання Верховна Рада розглянула закон України «Про Центральну виборчу комісію», до якого Президент подав 20 пропозицій. Народні депутати погодилися з рядом пропозицій. За доповнений закон в цілому проголосували 257 народних депутатів.

61 поправка надійшла до вже обговореного у другому читанні закону «Про зайнятість населення». Всі вони були враховані або аргументовано відхилені. Закон прийнято в цілому.

Внесено деякі зміни і доповнення до Кодексу України про адміністративні правопорушення (щодо повноважень Державної інспекції праці).

Верховна Рада ухвалила постанову про створення телерадіоорганізації суспільного мовлення України «Гурт».

Ратифіковано Угоду між урядом України і урядом Республіки Казахстан про принципи співробітництва в нафтогазових галузях, Договір між Україною та Азербайджанською Республікою про передачу осіб, засуджених до позбавлення волі, для подальшого відбування покарання. Ратифіковано такий же Договір між Україною та Грузією.

Наступний пленарний тиждень — з 2 по 5 грудня.

Прес-служба Верховної Ради України.

Михайло РЯБЕЦЬ: «Я не бізнесмен і не міністр, які розподіляють мільйони»

(Початок на 2-й стор.).

— На вашу думку, є в законі про вибори слабкі місця, що можуть вплинути на хід виборчої кампанії?

— Вони викладені в листі-зверненні до Верховної Ради України і стосуються проекту закону «Про внесення змін і доповнень до Закону «Про вибори народних депутатів». Скажімо, ст.7 передбачено, що ЦВК утворює одномандатні виборчі округи за пропозиціями Верховної Ради Автономної Республіки Крим, обласних та Київської і Севастопольської міських рад. Але далі про це не сказано жодного слова. А як чинити у разі відсутності таких пропозицій або неможливості зібрати, наприклад, сесію обласної ради?

Ми звернулися до Верховної Ради з пропозицією внести зміни до закону, якими передбачили, що у разі неможливості внесення пропозицій Центральній виборчій комісії щодо утворення виборчих округів названими органами надати це право ЦВК.

Законом передбачено також право трудових колективів на висунення кандидатів у народні депутати, але ніде не визначено механізм самого висунення.

Ці та інші проблеми необхідно врегулювати терміново, оскільки останній день утворення одномандатних виборчих округів Центральною виборчою комісією —29 листопада.

— Як би ви прокоментували пропозиції Президента України до закону «Про Центральну виборчу комісію», на який накладено вето?

— Жодна з пропозицій Президента не змінює закон концептуально. Вони спрямовані на вдосконалення його та закріплення самостійності ЦВК як державної інституції. Адже нинішня ЦВК не є правонаступницею попередньої. Згідно з законом на нас покладено функції й повноваження з організації виборів народних депутатів України, Президента та проведення всеукраїнських референдумів. На відміну від попереднього складу ЦВК всі п'ятнадцять її нинішніх членів працюватимуть на постійній основі. Строк повноважень ЦВК — шість років. Це для того, щоб державний самостійний орган, яким ми є, не перебував під впливом парламенту і Президента. Зауваження Президента також спрямовані на усунення внутрішніх суперечностей, що містяться в законі. Конкретно якихось пропозицій, які б випливали з політичних інтересів, я не бачу.

— Посада голови ЦВК виключає можливість балотуватися на виборах у парламент. Чи були зірвані цим ваші плани щодо депутатської діяльності? Як на це відреагували ваші виборці? І чи вдалося вам зробити для них щось?

— Давно прийняв рішення не висуватися кандидатом у народні депутати України наступного скликання Верховної Ради. Головою ЦВК мене обрано 13 листопада. За цей час на Закарпатті побувати не вдалося. Тому мені важко сказати, як поставилися до цього мої виборці. Але втішає те, що багато з них уже надіслали вітальні телеграми. За що щиро вдячний.

Стосовно допомоги виборцям, то я — не бізнесмен і не міністр, які розподіляють мільйони. Я — законодавець. І надалі як народний депутат через запити, звернення до керівників органів влади та управління домагатимуся вирішення наболілих проблем.

— Як ви голосували, коли Комітет з питань правової політики і судово-правової реформи порушив питання про імпічмент Президенту?

— У той день я був відсутній на сесії у зв'язку з поїздкою у свій виборчий округ.

— Чи розраховуєте ви втриматися на посаді голови Центрвиборчкому на президентських виборах?

— Важко сказати, що буде через два роки. Поживемо — побачимо, бо життя вносить свої корективи. Хотілося б, щоб ЦВК у цьому складі провела і вибори глави держави.

— Чи втратили у зарплаті, посівши нову посаду?

— Різниці в оплаті праці голови ЦВК і народного депутата не знаю, бо ще не прийнято закон про ЦВК. Буде закон, дадуть нову зарплату — тоді відповім на це ваше запитання. А поки що отримую 605 гривень депутатської платні.

— Яких політичних поглядів дотримуєтеся?

— На посаді голови ЦВК якихось політичних поглядів дотримуватись не можу. Головне — вимоги закону.

— Що нового внесли у роботу Центральної виборчої комісії?

— Будуємо свою роботу таким чином, щоб усі питання обговорювались колегіально. Якщо й буваю автором якихось ідей, вони редагуються всіма членами ЦВК. На оригінальність претендувати не хочу. Відрадно, що всі ми працюємо злагоджено, однією дружною сім'єю кваліфікованих спеціалістів.

— Як почуваєте себе у новому кріслі? Зручне воно чи ні?

— У всіх кріслах, де б не працював, почував себе досить спокійно. Бо життя, слава Богу, зводило мене з розумними і добрими людьми. Але якщо на новій посаді все-таки виникатимуть якісь суперечності, а головне — якщо цьому «сприятимуть» засоби масової інформації, то, зрозуміло, моє нове крісло втратить свою зручність.

— Багато людей вважають, що гроші — понад усе. Ви заможний чоловік?

— Не знаю, що таке багатство. Хоча, як на мене, — це любов і людська шана. Великих грошей не маю і ніколи не мав. Як не маю і автомашини чи розкішної дачі. У сім'ї я — єдиний годувальник. Потребують допомоги і родичі. Віруючи в Бога, не можу думати лише за свій достаток і збагачення.

— Чи маєте шкідливі звички?

— Вважаю себе вольовою людиною. Давно покинув палити. Алкогольні напої вживаю у мінімальних порціях. Здоров'я краще берегти.

— Як реагуєте на критику? Чим захоплюєтеся?

— Досить нормально реагую на критику, враховуючи при цьому точку зору своїх колег. Деколи шукаю їхніх порад з власної ініціативи, щоб прийняте рішення було правильне. До цього мене зобов'язує знак Терезів, під яким з'явився на світ. Вільного часу практично не буває, а так хочеться, врешті-решт, добре виспатися. Люблю читати газети, слухати музику. А моє найбільше щастя — маленька донечка Наталка.

— Дякую за відверту розмову.

Розпитувала Ольга ШКРУПСЬКА.

Дмитро ГНАТЮК: «Якби передбачав своє майбутнє, взяв би прізвище матері»

Чи може бути людина щасливою?..

— Зрозуміло, що я належу до таких людей, які, як і всі, постраждали матеріально від нинішніх різких змін у нашому житті. Але хіба це головне? Я радий безмежно, що наша Україна стала незалежною. Не тому, що відірвалася від Росії, а тому, що ми тепер господарі на своїй землі, як мріяли про це й Іван Франко, й Тарас Шевченко. Від нас залежить, чи будуть щасливими оспівані Шевченком «син і мати і люди на землі». Від нас. Гадаю, те, що нині відбувається, часто стається тому, що наш народ дуже добрий. Від того і страждання його. Але вірю, що заживемо, якщо не ми, то наші діти та внуки. Вірю. Як митець я людина аполітична. Але скажу, що я за Україну, де вистачить місця всім. Треба лише поважати нашу землю. Вона того гідна.

Ми сиділи в затишному кабінеті, а кам'яниця Національної опери поступово оживала після нічного спочинку й затишшя. То диктор оголосить про те, що за п'ятнадцять хвилин розпочнеться репетиція оркестру, то співак йде коридором і пробує свій голос, то зазвучать скрипки...

— Отут і минуло майже все моє життя. Принаймні творче, — продовжував Дмитро Гнатюк. — Сорок ролей, сотні оперних спектаклів...

— Вас не турбує, що масовий глядач знає Дмитра Гнатюка більше як естрадного співака?

— Гадаю, що я просто співак. Без епітетів. Переконаний, що ті естрадні твори, яким мені пощастило дати життя, теж не стали такими популярними, коли б не благородне світло класичного мистецтва, що падає на них.

Справді, неможливо відокремити від імені Дмитра Гнатюка ні партії Енея чи Остапа з опер «Енеїда» та «Тарас Бульба», Мазепи чи Ріголетто з одноименних творів і пісень, що звучали і звучать не лише в Україні: «Рушник», «Два кольори», «Чари ночі», «Черемшина», «Марічка», «Чом, чом, земле моя», «Очі волошкові» (всі пісні перелічити просто неможливо).

— Тож мені нема чого нарікати на долю. Я щасливий. Півстоліття тому в омріяним мною Києві я зустрів свою нинішню дружину. Син Андрій з невісткою Наталкою подарували мені внука — Дмитра Гнатюка. Гадаю, що й театр наш сьогодні впевнено дивиться в майбутнє.

Від Сталіна до Горбачова

— Приїхавши до столиці з Буковини, я, вже студент, підробляв у хорі Григорія Верьовки. В 1949 році відзначали 70-річчя Сталіна, й хор було запрошено до Москви. Коли постала потреба заспівати вождю українську пісню, то Григорій Гурович послав мене. Співав «Дивлюсь я на небо», ще щось. Напруження пережив неймовірне. Сталін поцікавився, звідки я, де працюю.

Пізніше мені казав Микита Хрущов, що якби я тоді десь працював професіонально, одержав би звання народного артиста Радянського Союзу.

— А як ви ставитеся до нагород, різних звань? Тепер часто можна прочитати звинувачення на адресу митців, що от, мовляв, служили тоталітарному режиму...

— І нагороди і звання — не самоціль. Крім маленької людської радості (отже, мій талант потрібен), вони нічого не дають. Лихо тому, хто своє життя міряє орденами та медалями. Народ знає тебе — це головне, решта — суєта.

Співак, а нині головний режисер Національної опери України Дмитро Гнатюк має майже всі радянські нагороди, і звання Героя Соціалістичної Праці також (указ підписав Михайло Горбачов, а вручив Володимир Щербицький). Є і нагороди незалежної України.

— Завжди розглядав будь-яку відзнаку лише як ще більшу відповідальність за свою працю. Хоч би де був *(Дмитро Гнатюк за своє життя побував практично у всіх великих країнах світу — «Єдине, де не був, то це в Китаї, — сміється, — не пощастило»)*, мене вітали не як Героя Соціалістичної Праці, а як посланця України. Хоча часто доводилося виправляти перекладача, що я не «рашен», а «юкрейнін».

Важко було втриматися і не попросити розповісти про якусь гастрольну пригоду.

— Були в Японії. Я співав у чудовому сучасному концертному залі, обладнаному супермодерними мікрофонами. І от, треба ж було так статися, раптом відключилася вся система підсилювання звуку в залі. Але я співав, нібито нічого й не сталося. 12 тисяч глядачів нагородили мене тривалими оплесками. Довелося співати «на біс». Багатотисячні аудиторії збиралися і в країнах Африки. Там я співав сміливо без мікрофона на повітрі. Це теж захоплювало глядачів.

— Дмитре Михайловичу, всі звикли асоціювати у своїй свідомості визнання артиста з його політичними симпатіями.

— Я вже говорив, що митець має бути аполітичний. Найвище на світі для мене — пісня. Але симпатизую тим політичним силам, які, на моє переконання, зроблять наш народ щасливим. Він того заслужив. Тобто демократичним і патріотичним рухам. Я за партію, яка має у своїй програмі мету — щастя і добробут українського народу. На мій погляд, такою партією є «Громада», тому я і дав згоду увійти до її передвиборчого списку.

Від Чернівців до Києва — тяжка дорога

— Першим життєвим випробуванням стала для мене смерть брата, якого я дуже любив. В нашій сім'ї було шестеро дітей, і ми жили дружно. Брат навчався в Чернівцях, його звинуватили в тому, що нібито переходив кордон (до приходу Радянської Армії буковинці спокійно ходили одне до одного в гості, не зважаючи на те, де їхні села розташовані). А ми зустрічали радянців з квітами. Та радість швидко минула, бо почали обманом забирати молодь, буцімто для продовження навчання в Харкові, Києві, Донецьку, а насправді вивозили юнаків і дівчат до Сибіру та на Урал. І коли це розкрилося, настрій буковинців змінився. Що казати, коли мене вже в Києві декотрі сприймали лише як бандерівця тощо.

Може, тому такі щирі стосунки склалися в мене з дружиною, що я вже знав, яке може бути життя.

Прийшов одного разу на свою колишню квартиру, і двері відчинила вродлива дівчина з товстою косою. Відчинила й відразу ж зачинила.

— Що це за диво у вас живе? — запитав свою колишню господиню?

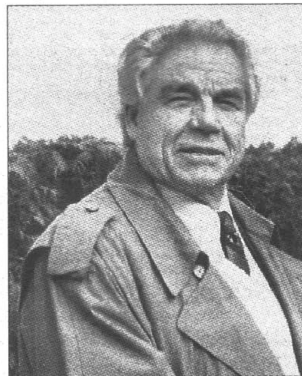
Через два роки побралися

Я ціню в людях і красу, і розум. Моя Галина Макарівна стала доктором наук, діти пішли її стежкою — викладають в університеті. Не знаю, якою дорогою піде малий Дмитро Гнатюк, але що буде патріотом своєї землі, не сумніваюся.

Скромність у мистецтві — шлях до невідомості?

— Дмитре Михайловичу, в середовищі людей творчих професій досить поширені явища: заздрість, нетерплячість у ставленні до того, хто талановитіший...

— Я ніколи не ділю людей на талановитих і нездар. Усі талановиті. Треба працювати і працювати, якщо в тобі є Божа іскра, тоді і прийде визнання. І в нашому театрі можна почути, що от, мовляв, Гнатюк з

Мокренком не пускають на сцену свіжий вітер. Але це як дивитися. Очевидно, тепер уже всім ясно, що революцій нам не треба. Особливо в мистецтві. Безперечно, треба розвивати національну оперу та балет. Хто проти? Але не треба забувати й те, що нині в театрі немало залежить від глядача — на які спектаклі він прийде. Багато говорили, що треба поставити оперу «Золотий обруч» (за «Захаром Беркутом» Івана Франка) Бориса Лятошинського. Поставили цей складний твір, який примушує глядача думати. І що ж — публіка не сприйняла! А двадцять років нас критикували: і ретрогради, і так далі. Бажання покерувати — це одне, а зберегти сьогодні в непростих умовах театр — зовсім інше. Поряд з традиційним репертуаром є в нас і нові речі — «Київські фрески», «Святий Володимир», «Анна Ярославна», «Фантастична симфонія», «Набукко». Глядач це сприймає.

Одного разу організували фестиваль української оперної класики, то таке побачили, що...

Ні, ми переконані: йдемо правильним шляхом. Але це не означає, що не готові поступитися місцем тим, хто продовжить нашу справу.

— Це думка Дмитра Гнатюка — оперного співака. А що скаже естрадний метр?

— Хоч би що хто казав, а пісні, які пощастило створити з Олександром Білашем та Дмитром Павличком, тепер стали народними. Гадаю, вони тому такі популярні, що близькі мелодиці національної пісні. Нині полюбляють вживати слово ментальність. Так-от, ті пісенні твори народилися в руслі нашої ментальності. А сьогоднішня естрада — це передовсім ритм, тобто зовсім інша пісенна культура, внесена до нас. Це не означає, що тепер немає хороших пісень. Справа, здається, насамперед у співаках. Усі зірки! Один шлягер вдався — ти зірка. Самореклама досягла кульмінації. Зрозуміло, що в мистецтві скромність —шлях до невідомості, але ж... Раніше пісня створювала імідж артистові, сьогодні він, бідний, дбає передусім не про голос, а про зовнішню атрибутику: епатажний костюм (крик моди — співати на сцені босоніж), «зачіска» тощо. А де ж духовність?

Можуть заперечити, що нині не до культури. Але це помилкове судження. За будь-яких часів культура була на першому місці в суспільстві, яке хоче мати цивілізоване майбутнє. До того ж нам потрібні особистості, а не манекени. Особистості в усьому — в культурі, економіці, політиці.

Крім пісні, Гнатюк має ще одну пристрасть — живопис

— У моїй колекції живопису лише класичні твори. Всі картини можна розглядати як фрагменти одного твору, тема якого — образ української землі.

Власникові цієї галереї позаздрить будь-хто, навіть той, хто байдужий до мистецтва: розкішні рами, живописні полотна, від яких віє історією. Олександр Мурашко, Сергій Васильківський, Микола Івасюк, Микола Бурачек, Іван Труш, Микола Пимоненко, Петро Левченко, Костянтин Трутовський, Михайло Беркос, Опанас Сластьон, Адальберт Ерделі...

— Усе, що заробляв, вкладав у колекцію. Радів кожному новому творові. Не рахувався ні з чим, хоч би яку ціну називали. Милуватися на улюблені картини — особлива радість! Не від того, що ти — володар безцінного шедевру, а від того, що поряд — вічність, в якій втілено красу рідної землі, безсмертя. З багатьма картинами я розставався, віддавав до музеїв, часто за набагато меншу ціну, ніж платив сам.

Може, від любові до пейзажного мистецтва з'явилося у Дмитра Гнатюка захоплення садівництвом. На кордоні між трьома областями — Київською, Полтавською та Черкаською — він має сільську хату, поряд з якою виростив чудовий сад.

— Уся наша родина полюбляє там бувати. Кожне дерево виплекане моїми руками, може, тому й родять яблуні, груші, сливи так щедро.

***

— Чому ж ви, Дмитре Михайловичу, хотіли мати прізвище своєї матері?

— До речі, воно красиве — Коханська. Річ у тім, що я часто потрапляв у дивні ситуації: то космонавти запрошують до Москви, а телеграму адресують не мені, а іншому співакові (хоча ім'я пишуть моє), то з'являються на естраді однофамільці, і глядачі пов'язують їх зі мною навіть родинними узами.

... Хіба хтось сумнівається, що глядач знає саме Гнатюка і саме Дмитра Михайловича? Співака!

Розмову вів Віталій АБЛІЦОВ.

Гладенько було на папері, та забули про яри

***Н**ИНІ сторінки багатьох періодичних видань заполонили численні публікації про, без перебільшення, катастрофічний стан вітчизняної цукрової галузі. Враховуючи те, що ця гостра розмова відбувається напередодні близької вже зими, проблема справді набуває особливої ваги.*

ОБ'ЄКТИВНИЙ аналіз свідчить, що занепад галузі почався аж ніяк не сьогодні. Маючи технічні можливості виробляти до 5,5 млн. тонн цукру, ми зменшили його виробництво 1996 року до 2,7 млн. тонн. Причини, що призвели до такого становища, ще й досі не подолані і, на жаль, мають стійку тенденцію до поглиблення. Ось найбільш важливі з них.

ПО-ПЕРШЕ, це перехід на переробку буряку на давальницьких умовах. Саме він спричинив дезорганізацію ринків збуту, надлишкове надходження цукру на внутрішній ринок, що в свою чергу викликало різке падіння цін, рівень яких просто не забезпечує необхідних економічних умов для розвитку і бурякосіючих господарств, і цукрових заводів.

ДРУГЕ. Відсутність необхідного фінансування, що пов'язано насамперед зі слабкістю національної банківської системи.

ТРЕТЄ. Застаріла матеріально-технічна виробнича база, зношеність якої перевищує 50%.

ЧЕТВЕРТЕ. Відсталі технології, що не дають змоги підвищити коефіцієнт виходу цукру.

І НАРЕШТІ, сумнозвісний бартер, який підміняє повноцінні економічні стосунки сурогатом економіки виживання.

Усі вищезгадані причини призвели до повільного згасання цієї ще донедавна процвітаючої галузі за мовчазної згоди і повної немочі з боку урядових структур. Ні, не можна сказати, що у високих урядових кабінетах не знають справжнього становища і не потерпають за долю вітчизняного цукроваріння. Адже тільки цього року різні уряди прийняли дві постанови стосовно цього питання, постанови досить грунтовні, довгоочікувані, на які покладались великі надії.

А що вийшло в реальному житті?

Весняна постанова Кабінету міністрів № 490, про яку так багато писали на сторінках українських газет і якою було відмінено давальницьку схему розрахунків між бурякосіючими господарствами та цукровими заводами, запровадження жорстких квот на поставки цукру на внутрішній ринок, а також мінімальних закупівельних та оптово-відпускних цін на сировину та готову продукцію, кредитування цукрових заводів комерційними банками під заставу майбутньої продукції та інші такі речі, дуже і дуже приємні для цукровиків, виявилась «недоношеною дитиною» з точки зору можливостей її реального виконання. Знову, як у нас кажуть, «хотіли, як краще, а вийшло, як завжди». Ще влітку цей документ під значним впливом міжнародних фінансових організацій був відмінений у частині мінімальних цін. Восени стало відомо, що вже новий уряд прийняв ще одне рішення, 24 вересня, але, на думку фахівців Міністерства агропромислового комплексу та Національної асоціації «Укрцукор», зробив це запізно, бо ніяк не полегшив умови цьогорічної роботи цукровиків.

На яких основних моментах зроблено наголос у цьому документі?

По-перше, постановою знову затверджено основні параметри державного регулювання ринку цукру: на внутрішньому ринку на умовах товарного кредиту його буде продано 1,5 млн. тонн. По-друге: за документом, потрібно надати заводам для закупівлі буряку 300 млн. грн. кредиту, який має бути забезпечений векселями Державного казначейства, тобто під гарантію держави.

Схемою надання кредиту передбачено, що регіональні відділення основного кредитора — банку «Україна» зможуть залучити до реалізації цієї програми й інші комерційні банки, які безпосередньо укладають угоди з цукровими заводами. За рахунок кредиту цукровий завод надає аванси бурякосіючому господарству та погашає борги перед бюджетом. Загальна сума заборгованості — 820 млн. гривень — реструктурована на декілька років.

По-третє, за інформацією Національної асоціації «Укрцукор», Держкомітету з матеріальних резервів, Національного банку і банку «Україна» надано перелік цукрових заводів (попередньо 170 зі 192), які зможуть одержати кредити для закупівлі цукрового буряку. При цьому враховувались їхні борги, проектні потужності, заплановані обсяги виробництва цукру в нинішньому році, адже згідно з рейтингом НАЦУ «Укрцукор» та АКБ «Україна» нині рентабельні лише 64 цукрових заводи.

24 вересня ухвалено Порядок переробки цукрового буряку і проведення взаєморозрахунків між його постачальниками та цукровими заводами. Визначено, що розрахунок між виробниками цукрового буряку буде проводитися в міру реалізації цукру з коштів, які надходять на спеціальні рахунки, причому цукровий буряк, що постачається понад квоти виробництва в 1,5 млн. тонн, переробляється на давальницьких умовах.

Міністерству фінансів доручено надавати бурякосіючим господарствам відстрочку щодо виплати податку на дану вартість за зданий буряк в міру надходження коштів від реалізації цукру в рамках бюджетного року.

Що ж, здавалося б, на папері все розписано дуже гарно. Але в житті виходить за відомою російською приказкою: «Гладко было на бумаге, да забыли про овраги». А тих самих ярів на шляху цукрового буряку від виробника до переробника, а потім до споживача, ой, скільки!

Загальна ситуація ускладнюється ще й погодними умовами, які в цілому об'єктивно не сприяли цукровиробникам. Адже на день першого снігу ще половина бурякового лану республіки була незаймана. На сьогодні, коли процес бурякозбирання нарешті підходить до фінішу, мають місце значні втрати продукції, що може значно вплинути на обсяги виробленого цукру.

ОДНЕ слово, запитань урядові рішення викликають, на жаль, набагато більше, ніж дають відповідей. У той самий час не можна не сказати, що серед фахівців та в зацікавлених у долі власного цукровиробника колах не висувалось чимало ділових пропозицій та шляхів розв'язання нагальних проблем галузі, які, на жаль, не були враховані в урядових постановах. Зокрема, мова йде про результати діяльності робочої групи «Укрцукор» у складі представників Національної асоціації цукровиробників України «Укрцукор», УО «Укрнафтапродукт», АКБ «Україна», Українського міжнародного форуму «Київ, ЗАТ «УКРРОС» та компанії VITALS Inc (США), яку було створено за рішенням Кабінету міністрів.

Ця група здійснила ряд консультацій з українськими офіційними органами та особами, керівниками зацікавлених компаній, банків та їх партнерами в Російській Федерації, організувала і провела за сприяння Посольства України в РФ серію «круглих столів» у Москві між експертними робочими групами Російської Федерації та України щодо узгодження ключових питань врегулювання поставок цукру-піску в Росію, зустрічних еквівалентних поставок нафти та нафтопродуктів в Україну тощо. Результати цієї роботи викладено у вигляді конкретних пропозицій у низці документів, які було направлено на адресу Президента України та уряду. Група народних депутатів минулого тижня зробила відповідний запит.

Йдеться насамперед про Державну цільову програму «Розвиток буряко-цукрового комплексу в Україні на 1998—2000 роки і на період до 2005 року» (програма «Цукор»), основною метою якої є досягнення якісно нового рівня у формуванні та розвитку національного ринку цукру в Україні, а також про розроблений на виконання постанови від 24 вересня ц. р. фінансовий механізм кредитування цукрових заводів, який передбачає не лише надання їм обігових коштів, а й комплексний підхід щодо забезпечення цукровиробників нафтопродуктами і розв'язання проблем стабілізації ринку українського цукру та його експорту.

Останнє питання має нині особливу вагу.

Вже стали звичними розмови про те, що росіяни не хочуть брати український цукор. Насправді це далеко не так. Просто російська сторона хоче мати справу не з тисячами дрібних постачальників, а з однією солідною організацією, яка була б наділена державою відповідними повноваженнями.

СЬОГОДНІ є можливості щодо експорту цукру-піску загальним обсягом понад 1 млн. тонн, в тому числі на замовлення тільки адміністрації Московської області — 250 тис. тонн за рік під гарантії бюджету. Нині очевидно, що проблему постачання українського цукру в Росію не розв'язати без створення Міжнародної україно-російської фінансово-промислової групи комплексного цукровиробництва, яка виконувала б роль своєрідного регулятора багатогранних аспектів цього важливого напряму взаємовигідного співробітництва двох країн, в тому числі і поставки енергоносіїв з Росії для забезпечення галузі.

Щодо цього є ряд домовленостей відносно необхідних обсягів поставок на умовах: 50% — передоплата (30% грішми, 20% бартером нафти або ПММ) і 50% — шляхом відкриття першокласним банком на користь постачальника цукру безвідзивного акредитиву. Надійшли пропозиції від російських компаній, які могли б поставками нафти авансувати 100% передоплату експорту українського цукру, але для цього необхідно створити спільну компанію, додержуючись спадкоємності угод і домовленостей, та чітко визначити паритетність цін на цукор, нафту та нафтопродукти.

Отримано також пропозиції закордонних банків щодо фінансування українського цукрового експорту в Росію та зустрічного нафтового імпорту в Україну. Це цільове фінансування, що надається безпосередньо через українські банки та акредитиви, відкриті російськими банками на користь українських постачальників цукру, дало б змогу комплексно розв'язати проблеми цукрової галузі в 1998 році стосовно постачання нафти в Україну в необхідних обсягах. Прийнято й попередні рішення щодо кредитування проекту «Поставка нафтопродуктів для цукрових заводів України» Ексімбанком США обсягом 300 млн. дол. США.

Для прискорення укладання відповідних угод з іноземними кредиторами і захисту процесу кредитування в Україні Кабінетом міністрів було дано доручення № 2708 та № 13572/96 від 11.07.97, в яких викладений механізм фінансування поставок нафтопродуктів з метою забезпечення організованого проведення збирання цукрових буряків врожаю цього року, подальшої їх переробки та вчасних розрахунків з бурякосіючими господарствами. Незважаючи на це відповідні міністерства та відомства України, насамперед Мінекономіки, Мінфінансів, Національне агентство з реконструкції та розвитку, не надали повної і належної оцінки цим пропозиціям і тим зірвали всі строки підготовки угод на 1997 рік.

На жаль, не залишилося з боку і керівництво НАЦУ «Укрцукор» (І. Рилик), з мовчазної згоди якого грубо порушено досягнуті домовленості з УО «Укрнафтапродукт» та комісією «Трансенерго» як генеральним постачальником про коефіцієнти обміну цукру на ПММ, що призвело до дестабілізації цукрового ринку.

Одне слово, на сьогодні маємо те, що маємо, а саме — подальше поглиблення кризи у виробництві цукру. Для України це не тільки національна біда, а й національна ганьба.

Але не можна опускати руки навіть у цій дуже важкій ситуації. Слід, відкинувши всі амбіції та галузеві непорозуміння, всі дрібні нашарування та розбіжності, думати про головне — про порятунок не лише врожаю цього року, а й галузі в майбутньому.

Настав час створення й опрацювання довгострокових схем та програм, які втілювалися б у життя на далекосяжній взаємовигідній основі і для України, і для Росії та інших зацікавлених сторін.

Ми мусимо стати на цивілізований шлях, яким рухається весь світ. Адже в усіх країнах, де виробляють цукор, діють жорсткі закони щодо захисту свого виробника, жорсткі, але прозорі та зрозумілі, що робить виробництво вигідним та ефективним.

Григорій КОСЕНКО,
економіст.

Хроніка. Факти. Події

● *Белград*

Плавшич не позаздриш

Перші результати голосування після виборів до парламенту Сербської Республіки, що відбулися 22—23 листопада, свідчать про те, що Сербська демократична партія (СДП) посідає провідні позиції. Сербський народний союз, створений президентом Біляною Плавшич, істотно відстає від лідера. Якщо «президентська» партія виявиться стороною, що програла, Біляна Плавшич і лідери США та Заходу, які підтримують її політику опиняться в ситуації, що була до і після розпуску президентом Скупщини СР минулого літа. Це означатиме поглиблення політичної кризи в республіці й посилення тиску на неї з боку міжнародної спільноти, яка бажає співробітничати з прибічниками колишнього лідера боснійських сербів Радована Караджича, звинуваченого Гаазьким трибуналом у військових злочинах.

● *Любляна*

Президентом утретє

Главу Словенії Мілана Кучана втретє обрано президентом цієї колишньої югославської республіки. Такого висновку дійшла республіканська виборча комісія після підрахунку 99,6 відсотка бюлетенів. За чинного президента подано 55,6 відсотка голосів виборців, що взяли участь у виборах.

● *Вашингтон*

Це ще не кінець

«Кризу, пов'язану з Іраком, можливо, ще не подолано», — заявив президент США Білл Клінтон. Зазначивши, що експерти міжнародної комісії з роззброєння Іраку «виконали дуже хорошу роботу», а Рада Безпеки ООН за їхньою доповіддю «вжила належних на даному етапі заходів», Білл Клінтон водночас наголосив: комісії «ще належить проробити величезну роботу, особливо щодо інспекції хімічної та біологічної зброї, щоб виконати завдання, предбачене мандатом ООН».

● *Відень*

Донори готові дати гроші?

Представники більш як 60 держав, 18 структур ООН та 30 міжнародних урядових і неурядових організацій беруть участь у конференції країн-донорів, що відкрилася вчора, щодо надання міжнародної допомоги Таджикистану. Належить розглянути питання про фінансову підтримку мирних процесів у Таджикистані, що має послужити більш швидкому досягненню примирення й стабілізації в республіці, залученню іноземних інвестицій.

● *Оттава*

Вирішуватимуть, що робити

У канадському місті Ванкувер відкрилася 5-а щорічна зустріч лідерів 18 країн та територій, що входять до організації Азіатсько-Тихоокеанського економічного співробітництва. У центрі уваги зустрічі, очевидно, буде фінансова криза, що охопила з літа Азіатсько-Тихоокеанський регіон.

За повідомленнями кореспондентів «ГУ» та зарубіжних агентств.

Історичний шанс - один на сто років

УКАЗОМ Президента України 18 жовтня Постійним представником України при Організації Об'єднаних Націй призначено Володимира Єльченка. 14 листопада він вручив вірчі грамоти Генеральному секретареві ООН Кофі Аннану. Одразу після цієї події кореспондент «Голосу України» взяв у В. Єльченка інтерв'ю.

— Як, на вашу думку, головування України на сесії Генеральної Асамблеї ООН полегшує чи ускладнює початок вашої роботи на посаді Постійного представника?

— Якщо обрання представника будь-якої держави на посаду Голови Генеральної Асамблеї ООН слід розглядати як визнання з боку світового співтовариства важливої ролі цієї держави в сучасній міжнародній політиці, своєрідну відзнаку її зовнішньополітичних успіхів, то забезпечення головування є неабияким випробуванням для її дипломатії.

Судіть самі — міністр закордонних справ України провів у Нью-Йорку 67 двосторонніх зустрічей з главами держав, урядів, міністрами закордонних справ та іншими високими урядовцями країн світу. Відбулося близько 40 зустрічей Геннадія Удовенка з вищими посадовими особами різних міжнародних організацій. Голова Генеральної Асамблеї провів понад 150 консультацій з постійними представниками держав—членів ООН, під час яких обговорювалися актуальні проблеми, що стоять на порядку денному Організації. Я не продовжуватиму далі цього списку, поза яким залишилися інтерв'ю та прес-конференції Голови ГА ООН світовим та національним засобам масової інформації, участь в урочистих церемоніях з нагоди міжнародних днів та пам'ятних дат, зустрічі з українською громадою, громадськими діячами, науковцями тощо.

Дозволю собі нагадати. З того дня, коли Геннадія Йосиповича Удовенка було одностайно обрано на найвищу політичну посаду міжнародного співтовариства, минуло лише два місяці. Спробуйте тепер уявити, як виглядає щоденний графік роботи міністра закордонних справ у штаб-квартирі ООН у Нью-Йорку.

Безперечно, ефективне забезпечення діяльності міністра закордонних справ України на посаді Голови ГА ООН вимагає підтримки з боку як центрального апарату в Києві, так і всіх закордонних установ України. Але головний тягар цієї роботи припадає сьогодні на Постійне представництво при ООН.

— Розкажіть, будь ласка, як проходить головування України на 52-й сесії ГА ООН. Як сприймає світова дипломатія міністра закордонних справ України Геннадія Удовенка в ролі Голови Генеральної Асамблеї? Яка користь Україні від цього головування?

— Щоб відповісти на це запитання, дозвольте мені звернутися, як-то кажуть, до першоджерел — до промов глав делегацій держав-членів, з якими вони виступили в ході загальнополітичної дискусії на 52-й сесії Генасамблеї. Першим документом, який я взяв навмання з досьє на полиці, став виступ представника Австрії, нашого важливого європейського партнера. Ось що відзначив у своїй промові віце-канцлер та федеральний міністр закордонних справ цієї держави пан Шюссель: «Пане Голово, дозвольте висловити моє задоволення бачити Вас, високоповажного міністра закордонних справ України, з якою Австрія має тісні історичні відносини та підтримує чудові стосунки, головуючим на Генеральній Асамблеї. Ми переконані, що Ваші глибокі знання системи ООН та Ваша дипломатична майстерність забезпечать успіх роботи над далекосяжними питаннями нашого порядку денного».

— Зараз багато говорять і пишуть про реформування ООН. Яке ставлення до цієї реформи України, який можливий внесок в неї нашої держави? Чи реальним є здійснення запропонованого К. Аннаном пакета реформ, чи не залишається всі пропозиції «добрими намірами»?

— Справді, до проблем, пов'язаних з реформуванням всесвітньої організації, прикута увага як

її держав-членів, так і широких кіл міжнародної громадськості. Річ у тому, що в умовах, без перебільшення, революційних змін у сучасному міжнародному житті Організація Об'єднаних Націй в окремих своїх структурах або на певних напрямах діяльності нерідко залишається такою, якою вона була десять, двадцять років тому, або навіть такою, якою вона побачила світ 1945 року. З іншого боку, людська спільнота не має намірів зупинятися у своєму розвиткові. Навпаки — наступне століття обіцяє стати часом ще більш глибоких перетворень. Саме тому, надаючи значення Організації як унікальному форумові, у рамках якого можна визначити проблему, узгодити спільний підхід до її розв'язання, та мобілізуючи необхідні для цього засоби, міжнародне співтовариство прагне бачити її завжди готовою до ефективної відповіді на виклики як сьогодення, так і дня наступного.

Нинішня сесія Генеральної Асамблеї щодо цього має особливе значення: держави рішуче заявили про свої наміри вписати її в історію як «сесію реформ».

Україна, яка завжди виступала послідовним прибічником міцної та ефективної Організації, займає конструктивну позицію в багатосторонньому переговорному процесі, результатом якого мають стати конкретні рішення з найважливіших аспектів реформи. Але з урахуванням тієї обставини, що на поточній сесії Генеральної Асамблеї головує міністр закордонних справ України, наша держава здатна зробити не просто важливий, а видатний внесок у справу адаптації ООН до нових міжнародних реалій.

— Дякую, Володимире Юрійовичу, за інтерв'ю і бажаю вам успіхів у вашій роботі.

— Дякую вам і читачам «Голосу України» за інтерес, виявлений до праці українських дипломатів у Нью-Йорку.

Олесь КЛІНОВ,
«Голос України» (з Рима)

Жириновський сказав так сказав

Лаври Христофора Колумба не дають спокою лідерові ліберал-демократів Росії Володимиру Жириновському. Але якщо перший вирушив у далекі мандри і відкрив Америку, то другий спрямував свої стопи до Італії і шокував італійців заявою, що на їх території є країна Паданія.

Майже всі італійські газети не залишили заяву поза увагою. А виголосив свій спіч Володимир Вольфович під час бенкету, влаштованого з нагоди першого засідання не визнаного в Італії парламенту самопроголошеної Республіки Паданія (на півночі країни).

Цікаво, що в темпераментно-святковій промові Володимир Жириновський суперечив передусім собі. Якщо в заявах щодо колишнього СРСР лідер ліберал-демократів відверто засуджує розвал Союзу і говорить про єдину й неподільну Росію, то цього разу він оголосив: Паданія — це держава, а паданійці — нація.

Лідер сепаратистської Ліги «Північ» Умберто Босі (якого у Європі зачасто називають італійським Жириновським) ледь не пустив сльозу після промови Жириновського. У спічі-відповіді він зазначив: те, що «третя сила» російського парламенту разом з нами, — прояв великої демократії.

По цьому обидва обійнялися перед фотокамерами. А в цей час у сусідньому залі «парламентарії» обирали Умберто Босі президентом парламенту Ліги та з'їзду, під час якого планувано ухвалити «паданійську конституцію».

Офіційний Рим цей «спектакль» вирішив не коментувати. Є Конституція Італії, що гарантує цілісність держави, є вияв волі більшості італійців. А «відкриття» пана Жириновського... Мало що можна сказати за чаркою!

Зона, в якій господарюватиме євро

За прогнозом, 13 із 15 країн — членів Європейського союзу зможуть увійти в «першій хвилі» до зони єдиної валюти — євро, але кінцевий висновок про готовність буде зроблено у березні 1998 року, тобто за 10 місяців до впровадження євро.

Про це заявив на прес-конференції в Європейській комісії (ЄК у Брюсселі член ЄК з фінансово-економічних питань Ів-Тібо де Сільги. За його словами, лише Греція і Франція випадають поки із списку через розмір дефіциту бюджету.

Де Сільги повідомив, що доповідь про готовність країн до об'єднання валют, яку ЄК готує як виконавчий орган союзу, включить аналіз макроекономічного становища всіх країн ЕС, але визначальним для вступу до Економічного й валютного союзу (ЕВС) буде відповідність «маастрихтським критеріям». Вони визначають допустимі межі дефіциту держбюджету, державного боргу, інфляції. Сьогодні головна турбота — це дефіцит держбюджету, що має не перевищувати 3 відсотків від валового внутрішнього продукту (ВВП). У Франції він становить 3,1, в Греції — 4,2 відсотка.

Як відзначають спеціалісти, із цього прогнозу не треба робити сенсації, тому що за останній рік учасники «макроекономічної гонки» неодноразово мінялися місцями і більшість із них балансує на межі виконання зазначених критеріїв. Фінішною лінією стане березень, повідомляє ІТАР—ТАКС. Потім «переможці» мають технічно підготуватися до впровадження євро в безготівкових розрахунках з 1 січня 1999 року, що означає закріплення фіксованого курсу обміну своїх валют. Готівкові франки, марки, песети, гульдени мають поступитися місцем євро лише в 2002 році.

На знімку: театр Діониса — театр давньогрецької драми, де великі драматурги Есхіл, Софокл, Аристофан, Еврипід вперше виносили на суд глядачів свої твори. Він розташований біля південного підніжжя Акрополя.

Фото Укрінформа.

Тимчасовий рай має один недолік: він ніколи не стане домівкою

Виразки суспільства: безпритульність

Сюди ці діти приходять різними шляхами: одні — за направленням приймача-розподільника, інші — за власним бажанням. Дев'ятирічний Ігор Страшок із села Вири Білопільського району «здався» на милість працівників притулку добровільно. Він тут не вперше і не вдруге. Прийде мати чи батько, забере втікача додому, а за кілька днів хлопчина знову тут. І як тільки дістається зі свого села до Сум — без грошей, без квитка, без харчів?

Без сумніву, не від гарного життя тікають «завсідники» обласного притулку — Олексій Нестеров, Марина Хом'якова, Роман Кухтін.

— Зараз у нас двадцятеро дітей, — повідомила директор Людмила Колдовська. — Але буває й більше.

Завітавши до притулку, я побачив чисті, впорядковані кімнати, привітну їдальню, майстерню з в'язальними верстатами. Мені розповіли, що старші «клієнти» притулку допомагали персоналові прибирати в приміщенні і навіть клеїти шпалери.

Раніше тут містився дитсадок, в якому Людмила Миколаївна працювала завідувачкою. Коли садок закрили, його колишні працівники добилися, щоб це приміщення, як і раніше, слугувало дітям. Поїхали до Дніпропетровська, де на той час працювало вже вісім притулків для неповнолітніх, вивчили досвід...

Пропозиція створити такий заклад знайшла підтримку в обласних управліннях освіти та у справах сім'ї і молоді.

З часу відкриття притулку в ньому побували 180 дітей та підлітків. Згодом 66 із них було влаштовано до інтернатів, ще на 16 нині готують відповідні документи. Інтернат для дошкільнят розташувався в цьому ж приміщенні, а от старших направлять до Веретеньків.

Протягом місяця працівники притулку мають з'ясувати всі обставини і причини, через які дитина сюди потрапила, і вирішити її долю. Але не завжди це легко зробити.

Розповіли мені в притулку історію сім'ї Ткаченків. Старшій дитині, Світлані, тринадцять років, меншій, Оленці, три. Матір через пияцтво позбавили батьківських прав. Стосовно батька суд утримався від такого рішення, хоча дітьми він, вочевидь, теж не займається. Де будуть жити сестрички Ткаченко, доки опікунська рада клопотатиметься про позбавлення батьківських прав, невідомо.

А Андрія Пащенка з Сум доставила до притулку міліція. Є адреса батьків, котрі ніде не працюють і, здається, забирати дитину не поспішають. Як тут бути? За законом, маючи живих, здорових і не позбавлених батьківських прав маму і тата, дитина не може жити в інтернаті. Дарма, що й удома вона жити також не може... От і тиняються вулицями наших міст, вештаються на вокзалах і жебракують у підземних переходах тисячі маленьких вигнанців.

У притулку ці діти вперше за довгі місяці чи навіть роки можуть вимитися, спокійно виспатися, нормально поїсти, подивитися телевізор, поласувати цукерками (нещодавно тростянецькі кондитери передали притулкові солодкий сюрприз). Завдяки фінуправлінню облдержадміністрації та спонсорам заклад має необхідні кошти, продукти, матеріали, меблі. Є тут навіть бібліотека, якій працівники обласної прокуратури подарували 300 книжок. Бракує тільки одного — батьківської ласки, адже навіть найкращий вихователь ніколи не замінить дитині маму і тата.

Віктор ТАРАСЕНКО.

Сумська область.

Свято з присмаком печалі

Милосердя

У ЛИСТОПАДІ нинішнього року Київська організація Українського товариства глухих відзначає свій 80-річний ювілей. Це, власне, повчальний приклад того, як люди із вадами слуху, попри всі негаразди, зуміли знайти свою нішу в не завжди привітному суспільстві.

1917 року в Києві у невеличкому приміщенні по вулиці Великій Васильківській (згодом Червоноармійська, 10) відбулися перші організаційні збори глухонімих. 1933 року було створено Українське товариство глухих (УТОГ), яке розгорнуло широку діяльність, спрямовану на об'єднання глухих, їх працевлаштування, ліквідацію неписьменності тощо.

1935 року в Києві почав діяти перший навчально-виробничий комбінат, до 1940 року було створено ще три. Разом з тим організовували невеликі компактні групи глухих на заводах «Більшовик», «Арсенал», 1-й взуттєвій фабриці. Глухі влаштовуються працювати в колгоспи, радгоспи, МТС.

У повоєнні роки було зведено нові корпуси Київського дослідного підприємства глухих та гуртожиток, а в Білій Церкві збудовано швейну фабрику. 1959 року відкрили перший на той час у Радянському Союзі Київський палац культури глухих.

Нині серед глухих можна зустріти інженерів, художників, скульпторів, поетів, артистів, видатних спортсменів і педагогів.

Однак в умовах переходу до ринкових відносин дестабілізовано роботу багатьох підприємств УТОГ. Глухі залишаються без роботи, а інваліди зі слуху похилого віку взагалі перебувають на межі виживання. Гостро постає проблема забезпечення сурдотехнічними засобами і особливо слуховими апаратами, житлове питання. Через відсутність коштів ми змушені до краю скоротити асигнування на утримання апарату облорганізації, на спортивно-масову роботу і роботу з глухими в селах. На щастя, наші настійні звернення до представників владних структур, органів соціального захисту не залишаються без уваги. В результаті зустрічі голови Київської міської держадміністрації О. Омельченка з представниками інвалідних організацій столиці було створено спеціальну комісію, а на початку 1997 року затверджено комплексну програму «Турбота», спрямовану на вирішення соціальних, правових, медичних проблем та проблем працевлаштування інвалідів.

Приємно відзначити, що в столиці інваліди зі слуху вже побачили конкретні кроки виконання цієї програми. Але в столичній області вони досі почувають себе зайвими людьми...

Михайло ЛЕВИЦЬКИЙ,
голова Київської організації Українського товариства глухих.

Вилікувати можна все. Окрім професійного безсилля

Медицина

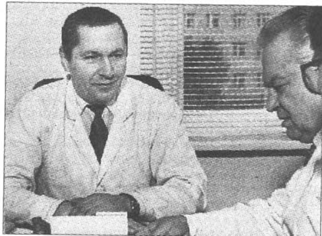
ЛІКАР може так само легко відібрати в пацієнта надію, як і подарувати її. За фразою «медицина тут безсила» частогусто криється елементарне небажання йти на ризик або й справжнє професійне безсилля слуг Гіппократових. І яке це диво, коли на межі зневіри ти раптом опиняєшся «в потрібний час у потрібному місці» й чиїсь вправні руки не дають згаснути маленькій жаринці твоєї волі до життя...

Свого часу відчула дотик цих добрих рук і Галина Григорівна, самотня жінка, котра приїхала з Харківщини до Рівного на складну урологічну операцію. Страшенно хвилювалася, але їхала до лікарні у доброму настрої... І не здогадувалася, що ескулап, який пообіцяв вилікувати жінку, в останню мить відмовиться її оперувати...

Сповнена відчаю пацієнтка звернулася до завідувача відділення обласної лікарні Мирослава Семаніва, і він без вагань узявся готувати її до операції. Згодом Галина Григорівна не могла стримали сліз:

— Мирослав Михайлович позбавив мене тяжких страждань... Я ладна молитися на нього, цілувати його золоті руки...

Таких щасливих моментів, як і вдалих

операцій, у житті хірургів обласної лікарні було чимало.

Віднедавна за сприяння місцевої влади на базі цієї клініки почав працювати Центр лапароскопічних та малоінвезивних хірургічних втручань. Його очолив головний хірург області, віртуоз своєї справи Юрій Семенюк. За допомогою унікального обладнання тут виконуватимуть «безкровні» малотравматичні операції на нирках, підшлунковій залозі тощо.

Пробивати та втілювати в життя нові ідеї завжди нелегко: працюючи над створенням центру, Юрій Семенюк сам потрапив до реанімації. На щастя, все обійшлося і тепер хворіти хірургові катастрофічно ніколи — на нього чекають нові пацієнти.

На відкритті центру був присутній віцепрем'єр-міністр України з гуманітарних питань Валерій Смолій. Він дав гідну оцінку діяльності рівненських медиків, які, незважаючи на важкі часи, брак коштів і шалену втому, продовжують творити диво зцілення.

Сергій МЕЛЬНИЧУК.

Рівненська область.

На знімках: хірурги Мирослав Семанів та Юрій Семенюк.

Фото Миколи КОЛОДЯЖНОГО.

Завтра починається сьогодні

«МОЯ дитина страждає на онкологічне захворювання крові, шанс на її повне одужання може дати тільки пересадка кісткового мозку, але ці операції роблять лише за кордоном, і одна така операція коштує близько ста тисяч доларів, не кажучи вже про додаткові витрати, пов'язані з поїздкою. Невже в нашій державі немає жодного центру спасіння дітей з таким захворюванням? Невже урядові та парламенту байдуже майбутнє підростаючого покоління? Адже в Україні дітей з гематологічними та онкологічними захворюваннями — сотні...»

Лист Валентини Едуардівни Федючок (мати дитини з гострою мієлоїдною лейкемією з Харкова, яка перебуває на лікуванні в дитячому онкологічному відділенні Київської обласної клінічної лікарні) коментує начальник управління охорони здоров'я Київської обласної державної адміністрації доктор медичних наук професор **Олександр АВРАМЕНКО:**

— Проблема, яку порушила Валентина Федючок, актуальна і потребує негайного втручання та підтримки всіх владних структур держави і особливо Президента України, Верховної Ради, Фонду «Діти України».

За нашими даними, щороку близько 40 дітей та підлітків лише Київської області з гематологічними та онкологічними захворюваннями потребують трансплантації кісткового мозку або стовбурових клітин периферійної крові. Ця операція дуже дорога. Скажімо, в Німеччині вона коштує 250 тисяч марок.

З 1994 року на базі Київської обласної клінічної лікарні за рішенням обласної державної адміністрації та за сприяння спонсорів і консультантів з Німеччини було відкрито відділення дитячої онкогематології для мешканців Київської області. І невдовзі воно почало приймати дітей з усіх регіонів України. Лікарям вдалося врятувати життя близько 200 малятам. Але потребують трансплантації кісткового мозку близько 2/3 усіх пацієнтів, що потрапляють до відділення. Тут впроваджено сучасні методи лікування гострих лімфобластних і мієлоїдних лейкемій, пластичних анемій, злоякісних лімфом, сарком тощо.

Зазначу, що вказані хвороби в нашому відділенні лікують, використовуючи німецькі хіміотерапевтичні технології. Відділення є одним з базових центрів україно-німецької кооперативної групи «Дитячі гострі лейкемії та лімфоми України».

Оскільки до останнього часу відділення мало лише 20 ліжок, воно не могло прийняти на лікування всіх бажаючих. Окрім того, виникало багато організаційних та фінансових проблем з госпіталізацією пацієнтів, які проживають не в Київській області.

Тому в січні нинішнього року Київське обласне управління охорони здоров'я прийняло рішення розширити відділення до 40 ліжок та збільшити штат співробітників.

Однак ефективна робота відділення неможлива без фінансової підтримки. Нагально виникла потреба реконструкції приміщень та закупівлі необхідного обладнання, насамперед для здійснення трансплантації та проведення інтенсивної терапії.

Записав Віктор ЖАДЬКО.

Київ.

Доповнення до інформації про відкриту передплату акцій АКБ «Укрнафтогазбанк», опубліковану 27 березня 1997 року в газеті «Урядовий кур'єр» № 55—56

Баланс АКБ «Укрнафтогазбанк»
на 1 січня 1997 року

АКТИВ	грн.
1. Каса і кор. рахунок в НБУ	
а) в національній валюті	5 035 802,29
б) в іноземній валюті	225 225,60
2. Кор. рахунки в інших банках	
а) в національній валюті	378 013,78
б) в іноземній валюті	397 160,20
3. Кредити, видані банком всього	20 546 500,78
в т. ч.	
а) короткострокові	12 069 911,75
б) довгострокові	—
в) видані у валюті	8 476 589,03
4. Міжбанківська позика	2 496 090,20
5. Цінні папери, паї, акції, придбані банком	7 756 725,23
6. Основні кошти і капіталовкладення	5 071 787,85
7. Дебітори	573 599,50
8. Інші активи	24 441 269,25
в т. ч.	
а) міжфіліальні обороти	11 081 872,57
б) валютна позиція банку	1 400 244,41
в) відлучені кошти за рах. прибутку	9 840 119,01
г) витрати майбутніх періодів	94 261,24
д) нараховані, але не оплачені витрати	—
9. Збитки	—
ВСЬОГО АКТИВ	**66 922 174,68**

ПАСИВ	
1. Статутний фонд	10 529 833,00
2. Резервний фонд	1 944 110,23
3. Інші фонди банку і кошти, прирівняні до них	6 170 232,80
4. Кор. рахунки інших банків	
а) в національній валюті	80,69
б) в іноземній валюті	3 778 000,00
5. Розрахункові і поточні рахунки клієнтів в нац. валюті	10 538 878,54
6. Депозити юридичних осіб	469 500,00
7. Внески фізичних осіб	237 856,15
8. Кошти клієнтів в іноземній валюті	3 212 129,06
9. Міжбанківська позика	1 000 000,00
10. Кредитори	3 271 504,95
11. Інші пасиви	15 929 930,25
в т. ч.	
а) прибутки майбутніх періодів	5 514,39
б) міжфілійні обороти	11 081 872,57
в) власна валюта	1 400 244,41
г) прибуток, не отриманий банком	1 759 474,71
12. Прибуток	9 840 119,01
ВСЬОГО ПАСИВ	**66 922 174,68**

Претензії від осіб, які передплатили або купили акції, в зв'язку з неповною інформацією приймають протягом 15 днів з дня опублікування оголошення.

Інформація про випуск емісії акцій відкритого акціонерного товариства «Фініст»

Характеристика емітента.

1. Найменування емітента — Відкрите акціонерне товариство «Фініст».
2. Юридична адреса — Україна, м. Київ, вул. Булаховського, 2.
3. Рік заснування — 1993.
4. Предмет діяльності: оптова та роздрібна торгівля нафтопродуктами, видобування та виробництво нафтопродуктів, виробництво та реалізація продовольчих товарів, інших товарів народного споживання.
5. Підприємство, згідно із Статутом, займається реалізацією паливно-мастильних речовин оптом та вроздріб населенню та промисловим підприємствам України, на що має відповідні державні дозволи. Обсяг товарообігу за 1996 р. становить 413 827 гривень.
6. Кількість робочих місць—15.
7. Статутний фонд становить: 270 000 гривень. Статутний фонд поділено на 27 000 простих іменних акцій. Статутний фонд повністю сплачено.
8. Відкрите акціонерне товариство «Фініст» створено шляхом перетворення закритого акціонерного товариства «Фініст».
9. Під час першої емісії було випущено 27000 акцій номінальною вартістю 10 грн. на суму 270 000 грн. Перша емісія зареєстрована свідоцтвом територіального відділення в м. Києві та Київській області ДКЦПФР № 137/10/1/97 від 20 червня 1997 р. Вартість усіх акцій первинної емісії повністю сплачена акціонерами. У власності керівних працівників акцій товариства немає.
10. Відомості про керівництво:

Голова правління ВАТ «Фініст» — Городецький Олександр Леонідович, освіта вища, виробничий стаж 20 років;

Головний бухгалтер — Перегуда Галина Федорівна, освіта вища, виробничий стаж 28 років.

Загальні відомості про емісію акцій.

1. Рішення про випуск акцій прийнято загальними зборами ЗАТ «Фініст» — протокол № 6 від 10.06.97 р.
2. Мета емісії: обмін акцій закритого акціонерного товариства на акції відкритого акціонерного товариства.
3. Загальний обсяг емісії акцій становить 270 000 (двісті сімдесят тисяч) гривень.
4. Загальна кількість акцій — 27 000 штук.
5. Номінальна вартість однієї акції — 10 гривень.
6. Серія акцій цієї емісії — А, № № 00 001-27 000.
7. Акції серії А емісії ВАТ «Фініст» є простими іменними цінними паперами.
8. Усі випущені акції цієї емісії є голосуючими. Привілейовані акції не випускаються.
9. Форма випуску безпаперова, акціонери отримують виписку з реєстру акціонерів.
10. Засновниками ВАТ «Фініст» виступають громадяни України — Рибаченко Сергій Миколайович та Рибаченко Ніна Іванівна, які в сукупності володіють 100% Статутного фонду.
11. Для акціонерів закритого акціонерного товариства «Фініст», які були такими на 10.06.97 р., підписка на акції цієї емісії у кількості 27 000 штук здійснюється шляхом обміну акцій (їх сертифікатів) закритого акціонерного товариства «Фініст» на акції відкритого акціонерного товариства «Фініст» за правилом: одна акція ЗАТ «Фініст» обмінюється на одну акцію ВАТ «Фініст».
12. Початок обміну акцій — 01.12.97 р., закінчення —22.12.97 р., або раніше, в разі виконання запланованого рівня передплати.
13. Обмін акцій ЗАТ «Фініст» на акції ВАТ «Фініст» проводиться за адресою: Україна, м. Київ, вул. Булаховського, 2. Тел.: 444-93-57.
14. Перевищення або недосягнення запланованого рівня передплати не передбачається. Це обумовлено реорганізацією закритого акціонерного товариства без зміни розміру статутного фонду.

Фінансові показники:

Розділ балансу	Значення, тис. грн. на 01.01.97 р.	на 1.10.97 р.
АКТИВ		
Основні засоби та інші позаоборотні активи	591	346
Запаси і затрати	18	148
Грошові кошти, розрахунки та інші активи	43	92
Валюта балансу	695	585
ПАСИВ		
Джерела власних та прирівняних до них коштів	637	336
Розрахунки та інші короткострокові пасиви	58	249
Валюта балансу	695	585

Звіт про фінансові результати та їх використання:

Розділ звіту	Значення, тис. грн. на 01.01.97 р.	на 1.10.97 р.
Фінансовий прибуток	—	—
Фінансовий збиток	4	13

Аудиторська перевірка, проведена фірмою «Перспектива-К» (ліцензія Аудиторської Палати № 000485 від 27.12.94 р.) встановила: платоспроможність підприємства в цілому, наявність власних фінансових ресурсів для покриття заборгованості, віддача матеріальних активів є достатньою для розширення господарської діяльності.

Показники платоспроможності та фінансової стійкості

Показники	
Коефіцієнт покриття	1,10
Коефіцієнт абсолютної ліквідності	0,03
Коефіцієнт фінансової стійкості	4,10
Коефіцієнт фінансової незалежності	0,60
Коефіцієнт ефективності використання активів	0,20
Коефіцієнт використання власних засобів	0,20
Коефіцієнт ефективності діяльності підприємства	0,12

Фактори ризику:

- ❖ зміна податкової політики держави;
- ❖ погіршення економічної ситуації в державі;
- ❖ об'єктивна залежність основної діяльності від постачальників у Росії та Прибалтиці.

Публікацію від 20.11.97 р. про випуск акцій відкритого акціонерного товариства «Пиво-безалкогольний комбінат «Славутич» вважати недійсною.

ТОВ «КРОКУС» оголошує про свою ліквідацію. Претензії приймають протягом двох місяців за телефоном: 433-33-23.

Арбітражний суд Полтавської області (314000, м. Полтава, вул. Зигіна, 1) порушив справу № 1261/36 про банкрутство Фермерського господарства «Віта» (Полтавська обл., Полтавський р-н, с. Мадержинщина, р/р 6411103 в АК «Полтава-банк» м. Полтава, МФО 331489).

Інформація про другий випуск акцій ВАТ «Невікон-Банк»

1. ХАРАКТЕРИСТИКА ЕМІТЕНТА

Відкрите акціонерне товариство «Невікон-Банк».

Юридична адреса банку: 335011, Україна, м. Севастополь, пл. Нахімова, 2.

Відкрите акціонерне товариство «Невікон-Банк» створене за рішенням загальних зборів акціонерів 26 квітня 1996 року шляхом перетворення закритого акціонерного товариства «Акціонерний комерційний «Невікон-Банк (Зюйд)», зареєстрованого 20 січня 1992 року Національним банком України, реєстраційний номер 82.

Діяльність банку здійснюється відповідно до статуту банку та ліцензій НБУ.

Вищим органом управління банку є загальні збори акціонерів. У період між загальними зборами функції вищого керуючого органу виконує рада банку в межах повноважень, наданих загальними зборами акціонерів і статутом банку. Рада банку контролює діяльність правління банку.

Керівництво поточною діяльністю здійснює правління банку. Голова правління — Берсенєв Ігор Германович, освіта вища. Загальний трудовий стаж 18 років, стаж роботи в банківській системі — 2 роки.

Головний бухгалтер — Саміна Олена Геннадіївна, освіта вища, загальний трудовий стаж — 20 років, стаж роботи в банківській системі — 20 років.

Контролюючим органом ВАТ «Невікон-Банк» є Кримське республіканське управління НБУ.

Фінансове становище за 1996 рік, підтверджене висновком аудиторської фірми «Феміда» (м. Севастополь, ліцензія серія АБ № 000165, видана Аудиторською палатою України):

статутний фонд ВАТ «Невікон-Банк» становить 1 500 000 гривень, повністю сплачений грошовими коштами.

Кількість співробітників банку — 32 чоловіка.

2. ОПИС ДІЛОВОЇ АКТИВНОСТІ ЕМІТЕНТА

ВАТ «Невікон-Банк» надає банківські послуги на основі ліцензії Національного банку України.

Баланс ВАТ «Невікон-Банк»

АКТИВИ (гривні)	За станом на 1.01 1997 р.	За станом на 1.10 1997 р.
1. Каса і кор. рахунки в НБУ	31433	219008
2. Кореспондентські рахунки в інших банках	11227	235565
3. Кредити, надані банком		
— короткострокові	422910	75699
— довгострокові	190729	37599
4. Міжбанківський кредит	—	—
5. Цінні папери, паї та акції, придбані банком	587239	1995803
6. Основні засоби та капіталовкладення банку	2504833	2519193
7. Дебітори банку	788455	950960
8. Інші активи	321333	962147
— валютна позиція	69409	410973
— витрати майбутніх періодів	1180	90
— відокремлені кошти за рахунок прибутку	56163	58797
9. Збитки	—	—
УСЬОГО АКТИВ	**4984911**	**7465834**
ПАСИВИ		
1. Статутний фонд	1040772	1500000
2. Резервний фонд	5767	5767
3. Інші фонди	2512946	2542943
4. Кореспондентські рахунки інших банків	—	—
5. Розрахункові та поточні рахунки клієнтів	473926	1154787
6. Кошти клієнтів в іноземній валюті	202723	174419
7. Депозити юридичних осіб	59611	48645
8. Внески громадян	49135	21246
9. Міжбанківський кредит, одержаний в інших банках	—	—
10. Кредитори	156041	748127
11. Інші пасиви	408706	633563
— власна валюта	68527	410159
— прибутки майбутніх періодів	4000	—
— прибуток, не отриманий банком	—	44565
12. Прибуток	2757	181613
УСЬОГО ПАСИВ	**4984911**	**7465834**

ЗВІТ ПРО ПРИБУТКИ І ЗБИТКИ *(Гривні)*

ПОКАЗНИКИ	За станом на 1.01 1997 р.	За станом на 1.10 1997 р.
Прибуток і його розподіл		
Прибуток	25528	167996
Надходження від позареалізаційних операцій	—	13617
Балансовий прибуток П 980	25528	181613
Збиток	22771	—
Збитки від позареалізаційних операцій	—	—
Балансовий збиток А 980	22771	—
Згорнутий балансовий прибуток	2757	181613
Суми інших витрат, на які зменшується оподатковуваний згорнутий балансовий прибуток	14667	—
Прибуток, що підлягає оподаткуванню	-11910	181613
Сума податків за розрахунком	—	50399
Усього	—	—
Прибуток, який залишається в розпорядженні банку	2757	131214
Сплачені штрафні санкції, пені, неустойки	—	—
Інші витрати за рахунок прибутку, що залишається у розпорядженні	—	—
Фонди, які виступають гарантіями зобов'язань банку (статутний, резервний, страховий тощо).		
Перехідний залишок на початок року	1148866	3559641
Сформовано фондів за рахунок прибутку звітного періоду	920	—
Сформовано фондів з інших надходжень	2413725	609431
Використано	3870	120374
Залишок на кінець звітного періоду	3559641	4048698
Фонд накопичення		
Перехідний залишок на початок року	27370	1
Сформовано фондів за рахунок прибутку звітного періоду	23727	—
Сформовано фондів з інших надходжень	22696	6656
Фактично використано	73792	6646
Залишок коштів на кінець звітного періоду	1	11
Фонд споживання		
Перехідний залишок на початок року	—	—
Сформовано фондів за рахунок прибутку звітного періоду	800	—
Сформовано фондів з інших надходжень	—	—
Фактично використано	800	—
Залишок коштів на кінець звітного періоду	—	—
Виплата дивідендів акціонерам та пайовикам		
Виплати, що не входять до складу коштів, спрямованих на споживання	—	—
Покриття дефіциту держбюджету		
Нерозподілений прибуток		
Перехідний залишок на початок року	525	—
Сформовано фондів за рахунок прибутку звітного періоду	81	131214
Фактично використано	606	—
Залишок коштів на кінець звітного періоду	—	131214

Протягом 1997 р. банк перебуває у стані фінансового оздоровлення.

3. ДАНІ ПРО ЕМІСІЮ АКЦІЙ

Рішення про проведення другого випуску акцій прийняте загальними зборами акціонерів ВАТ «Невікон-Банк» 30 жовтня 1997 року (протокол № 3).

Мета випуску акцій другої емісії — збільшення статутного фонду товариства. Кошти, отримані під час другої емісії, плануються розподілити таким чином:

— 70% — на збільшення обсягів кредитних операцій;

— 30% — на збільшення обсягів роботи з цінними паперами.

Загальний запланований обсяг емісії становить 1575000 грн.

Тип акцій — прості іменні.

Кількість акцій другої емісії — 157500 штук.

Номінальна вартість — 10 грн.

Акціям другої емісії присвоюється серія «А-2» з порядковими номерами від 150001 до 307500 включно.

Акції розміщуються шляхом відкритої передплати.

Акції випускаються в безпаперовій формі.

Акції на пред'явника та привілейовані не випускаються.

Продаж акцій здійснюється за ціною, встановленою правлінням банку, але не нижче за номінальну вартість.

Оплата акцій здійснюється в національній валюті України на підставі договору-заявки на придбання акцій ВАТ «Невікон-Банк». Після повної їх сплати і внесення даних про акціонера і про належні йому акції до книги реєстрації, власнику акцій видається сертифікат на сумарну вартість і кількість придбаних ним акцій.

Реєстр власників акцій ВАТ «Невікон-Банк» веде незалежний реєстратор — «Кримреєстр» (м. Сімферополь).

У разі недосягнення або перевищення рівня оголошеної емісії другого випуску акцій загальними зборами акціонерів затверджується фактичне розміщення акцій.

Відповідно до вимог Національного банку України та Державної податкової адміністрації України підприємства, установи й організації можуть придбати акції за рахунок власних коштів, які перебувають у їхньому розпорядженні після сплати податків та процентів за банківський кредит. Для цього в установу банку подаються завірені аудиторською організацією баланс підприємства про фінансові результати та їх використання.

Громадяни можуть придбати акції на суму ста неоподатковуваних мінімумів і більше при поданні до установи банку довідки Державної податкової адміністрації (або іншого документа), що свідчить про наявність доходів, достатніх для внесення до статутного фонду банку.

Акції другої емісії реалізуються банком самостійно за місцем знаходження банку — м. Севастополь, пл. Нахімова, 2.

П/с 119, тел./факс (0692) 46-02-72.

Дивіденди за акціями сплачуються акціонерам один раз на рік 1 квітня, протягом одного місяця після проведення загальних зборів акціонерів за підсумками фінансового року, у розмірі, визначеному загальними зборами акціонерів. Виплата дивідендів проводиться за місцем продажу акцій — ВАТ «Невікон-Банк», м. Севастополь, пл. Нахімова, 2.

Незатребувані дивіденди депонуються.

Строк відкритої передплати на акції другої емісії встановлюється з 5 по 30 грудня 1997 року.

4. ПЕРЕЛІК ТА РЕЗУЛЬТАТИ ПОПЕРЕДНІХ ЕМІСІЙ

Протягом 1996-1997 рр. ВАТ «Невікон-Банк» здійснена перша емісія акцій.

Перша емісія на суму 1500000 грн. 150000 простих іменних акцій номіналом 10 грн. кожна. Серія — «А-1», зареєстрована Державною комісією з цінних паперів та фондового ринку 29 жовтня 1997 року (реєстраційний № 855/1/97).

Акції першого випуску реалізовано за номінальною вартістю.

Керівні працівники банку володіють пакетами акцій, що не перевищують 6% від обсягу статутного фонду.

5. ФАКТОРИ РИЗИКУ

При придбанні акцій інвестору слід враховувати такі фактори ризику: непослідовність рішень державних органів щодо комерційних банків, недосконалість законодавства щодо розвитку фондового ринку; макроекономічна нестабільність за умов економічної реформи; загострення проблеми платоспроможності підприємств; інші обставини, не передбачені в умовах соціально-економічної кризи.

Голова правління ВАТ «Невікон-Банк»
І. Г. Берсенєв.

К сведению предпринимателей и инвесторов

Ликвидационная комиссия предприятия-банкрота ОАО «Элеватормельмаш» (Харьков) в соответствии со статьей 20 Закона Украины «О банкротстве» предлагает к продаже следующее имущество:

1. 9-этажный административный корпус площадью 4300 м кв.;
2. Бассейн (оздоровительный корпус) с площадью застройки 1200 м кв. и земельным участком 1,1 га;
3. Транспортный цех площадью 950 м кв.

Ликвидационная комиссия принимает заявки потенциальных покупателей в течение 30 дней со дня опубликования объявления по адресу: 310020, г. Харьков, Комсомольское шоссе, 88.

Тел.: 762910 (приемная)
Факс: 762980.

Арбітражний суд Хмельницької області (Хмельницький, майдан Незалежності,1) за заявою Державної податкової адміністрації в Деражнянському районі Хмельницької області порушив справу № 156-Б/4 про визнання МП «Зоя» банкрутом.

Юридична адреса: 281701, Хмельницька область, Деражнянський район, с. Новосілка; р/р 468226 у Деражнянському відділенні АК АПБ «Україна».

Претензії кредиторів і заяви санаторів приймають протягом місяця з дня опублікування оголошення.

Арбітражний суд Херсонської області (325000, Херсон, вул. Горького, 18) порушив справу № 155/6-Б про банкрутство агроторгової фірми «Радгосп-завод ім. начдива Солодухіна» (м. Нова Каховка, селище Дніпряни, вул. 1 Травня, 8, р/р 000565002, в Новокаховському АК АПБ «Україна», МФО 352242, код ЗКПО 00413469).

Претензії кредиторів і можливих санаторів приймаються протягом місяця.

Арбітражний суд Луганської області (348000, Луганськ, пл. Героїв ВОВ, 3а) за позовом ЗАТ «Дніпропетровський комбінат харчових концентратів» порушив справу № 05/213-12/1606 про визнання банкрутом малого приватного підприємства «Ангілья» (р/р 168823 в Укрексімбанку, МФО 304289, ОКПО 21812311). Юридична адреса: 348052, Луганськ, Жовтневий р-н, кварт. Сазонова, 4, кв. 69.

Заяви кредиторів і санаторів приймають протягом місяця з дня опублікування оголошення.

Арбітражний суд Києва (Київ, вул. Б Хмельницького, 44в) за заявою Державної податкової адміністрації у Дарницькому районі Києва порушив справу № 15/234 про визнання банкрутом ВАТ «Агровідродження» (юридична адреса: Київ, вул. Ентузіастів, 1); розрахунковий рахунок 1467336 в Харківській філії АКБ «Легбанк», МФО 322874.

Претензії можливих кредиторів і заяви санаторів приймають протягом місяця з дня опублікування оголошення.

Предприятие ООО «Сторк», зарегистрированное Минской государственной райадминистрацией г. Киева 28 октября 1993 года (государственный регистрационный № 0001289, свидетельство о госрегистрации № ТР-003) объявляет о своей ликвидации.

Претензии принимаются в течение двух месяцев.

Тел. 246-17-01.

Арбітражний суд Львівської області (290010, Львів-10, вул. Личаківська, 81) порушив справу № 2/557 про визнання банкрутом МПП «Іглен» (юридична адреса: 290019, вул. Замарстинівська, 3/22; р/р 468084 в Львівській філії Києво-Печерського банку).

Претензії кредиторів і заяви можливих санаторів приймають протягом місяця з дня опублікування цього оголошення.

У номер

● *Одеса*

Дай руку, Африко!

Одещина встановила партнерські відносини зі штатом Фрістейт Південно-Африканської Республіки. З делегацією із цього штату, що побувала у Причорномор'ї, підписано взаємовигідні контракти. В Одесі та столиці штату Блемфонтейні буде відкрито центри, що сприятимуть розвиткові бізнесу, обмінові інформацією та культурним зв'язкам між двома регіонами. Передбачено спільне інвестування низки проектів, зокрема, у сферах виробництва сільгосппродукції, житлового будівництва, освіти, телебачення й радіомовлення.

● *Миколаїв*

А талони ж фальшиві...

Такий висновок зробили працівники Миколаївського трамвайно-тролейбусного управління, які помітили, що істотно зменшилися надходження за продаж проїзних талонів. На кінцевих зупинках водії почали уважніше перевіряти в пасажирів талони й виявили: чимало їх відрізняється від тих, що видають кіоскерам для реалізації. Згодом за допомогою правоохоронних органів не тільки виявили торговців фальшивками, а й схопили за руку кур'єра, який доставив чергову партію аж із... Кривого Рогу. А там, у місті гірників, «накрили» й підпільну друкарню на приватній квартирі.

● *Чернігів*

Своїй воді — «зелена вулиця»

Виконком Чернігівської міської ради зобов'язав керівників торговельних підприємств, незалежно від форм власності, в обов'язковому порядку внести до свого асортименту не менше шести найменувань безалкогольних напоїв і, як мінімум, двох видів мінеральної води місцевого виробництва. Сподіваються, що це адміністративне рішення пожвавить темпи випуску чернігівської продукції.

Комітет Верховної Ради України з питань екологічної політики висловлює щире співчуття завідувачу секретаріату Лапечуку П. І. з приводу смерті його матері

ЛАПЕЧУК Ганни Остапівни.

Не люди заради реформ, а реформи заради людей

«Приватизація землі і реорганізація колективних сільськогосподарських підприємств» — таку назву мав дводенний семінар, що відбувся у Київській області. У Пущі-Водиці зібралися науковці-аграрники, функціонери від АПК, журналісти, ну і, власне, організатори заходу — представники Міжнародної фінансової корпорації (МФК). Останні, за сприяння британського урядового фонду «Ноу-хау», впродовж двох років сприяють зародженню нових форм господарювання на селі.

За словами академіка Національної академії наук Олексія Онищенка, в Україні здійснюється багато проектів, спрямованих на реорганізацію КСП. В тому числі і за участю іноземних консультантів. Особливість так званої донецької моделі, запропонованої МФК, — навчання земельної реформи всіх, хто має те чи інше відношення до процесів реорганізації.

Зібрання зійшлося на думці: треба й надалі на ниві земельних перетворень сіяти розумне, добре, вічне. Адже, коли селяни не мають чіткого уявлення щодо реформування — вони й ставляться до новозмін з підозрою. Інформація, виявляється, у цьому процесі дорогого варта.

Галина КВІТКА.

Взуття на Леніна

Тоді як деякі радикали вимагають негайно забрати з міських вулиць імена компартійних вождів, спритні комерсанти навчилися їх використовувати з немалою вигодою. Так, над одним магазинчиком у Дніпропетровську з'явилася вивіска «Взуття на вул. Леніна». Хазяїн закладу зізнався, що поперваx назву планували використати без приписки «вул.». Але строгі чиновники запротестували, і слово з трьох букв довелося впихнути майже непомітним шрифтом.

Асортименту торговельної точки позаздрив би і сам вождь світового пролетаріату. А ось ціни на штиблети вочевидь не пролетарські. Найдешевші коштують більш як сотню гривень, найдорожчі — майже півтисячі. На такі витрати навіть голова Раднаркому навряд чи наважився б. Деякі відвідувачі магазину співчутливо кладуть біля статуетки вождя, що поряд із касою, дрібні монети.

Фото Анатолія КРАСНОЖОНА (ДІНАУ-Укрінформ).

«Бонжур, мадам Одарія!»

Таку жартівливу назву має вистава, прем'єра якої відбулася в Кримському українському музичному театрі. Її літературною основою стала комедія Г. Квітки-Основ'яненка «Сватання на Гончарівці». Запрошений для втілення п'єси на кримській сцені відомий київський режисер, заслужений діяч мистецтв України Віктор Шулаков відійшов від схеми традиційного побутового спектаклю. Натомість він реалізував задум Квітки-Основ'яненка, якому не судилося збутися за життя автора. У побутові діалоги персонажів Шулаков ввів численні прислів'я, приказки та жарти із оповідань класика «Підбрехач» та «Пархомове снідання». Поєднання цих діалогів з популярними народними піснями й танцями, елементами українського вертепу створило на сцені яскраве і життєрадісне видовище.

Земля розкрила таємниці

На території старої Полтави розпочалися археологічні розкопки. Вперше наукові дослідження далекого минулого в цій частині міста мають набути значних масштабів.

Окремі доповнення до знань про Полтаву вже з'являються. Так, зокрема, з'ясувалося, що територія посаду літописної Лтави, заснованої у IX-X століттях нашої ери, набагато більша, ніж вважалося раніше. Це, на думку вчених, свідчить про те, що тогочасне місто мало певний вплив на формування торговельних шляхів, економічних і військових відносин із сусідами. Серед цікавих знахідок — виявлений у печі однієї з осель фрагмент давньоруського хреста-складня, який належав за всіма ознаками знатному дружиннику, — повідомляє «Укрінформ».

Вінцем свята була перемога

Спорт

Гандбол. Міжнародний «Кубок Турчина». Київ. 21-23 листопада. Корея — Чорногорія. 32-24. Україна — Білорусь. 36:25. Корея — Білорусь. 29:19. Україна — Чорногорія. 34:24. Білорусь — Чорногорія. 30:26. **Україна — Корея. 27:24 (10:13).**

Це було справжнє свято гандболу. До речі, турнір збігся з 35-річчям славного клубу «Спартак» (Київ). Тому в Палаці спорту були присутні видатні гравці, які виступали за команду Турчина в різні роки. Як з'ясувалося, майстерності спартаківки не втратили. Очолювані своїм чарівним капітаном Зінаїдою Турчиною, в товариському матчі вони обіграли ветеранську збірну Литви — 14:11.

Звичайно, було багато квітів і подарунків. Від властей, колег по спорту. Теплі і щирі слова на адресу «іменинниць» сказали президенти Федерацій: гандболу України — академік Віталій Рева, гімнастики України —Альбіна Дерюгіна і її заступниця Ірина Дерюгіна, заслужений тренер країни, президент Асоціації боротьби України Борис Савлохов, композитор Олександр Злотник, президент «ВаБанку» і гандбольного клубу «Спартак» (Київ) Сергій Максимов.

Зал бурхливими оплесками зустрів Указ про нагородження відзнаками Президента України видатних гравців «Спартака»: орденом Княгині Ольги третього ступеня Зінаїду Турчину, орденами «За заслуги» третього ступеня Тетяну Кочергіну (Макарець), Галину Захарову та Людмилу Порадник (Бобрусь). Нагороди їм вручив глава адміністрації Президента України Євген Кушнарьов.

А вінцем свята стала перемога в турнірі збірної України, яка у вирішальному матчі взяла гору над нинішніми чемпіонками світу — кореянками. Хоча в першому таймі господарки й програвали п'ять м'ячів (3:8). Але хоч як старалися гості, в складі яких помітно вирізнялася олімпійська чемпіонка Хан Сун Хеє, зупинити українок, котрі розігралися на славу, їм не вдалося. Наталя Сень, Вікторія Хачатрян (Гарнусєва), Тетяна Переверзєва, Наталя Дерепаско, Олена Радченко та їхні подруги, як кажуть, впіймали кураж.

— Таким щасливим я не був ще ніколи, — сказав після зустрічі головний тренер української команди Леонід Євтушенко. — Гадаю, що відродження нашого жіночого гандболу почалося...

Віктор БРАНИЦЬКИЙ.

***

Футбол. Першість країни. Перша ліга. Пропущені матчі. **«Десна» — ЦСКА-2. 1:0.** Головатий, 62. **«Динамо-2» — «Поліграфтехніка». 3:1.** Венглинський, 10, Цеков, 20 (автогол), Леоненко, 88 — Миколаєнко, 60.

«Позвони мне, позвони...»

У Києві відкрито першу телефонну станцію місцевого зв'язку АТС-457 ємністю 20 тисяч номерів, збудовану на недержавні кошти. У неї інвестовано 6,5 млн. доларів. Інвестором виступило спільне україно-американське підприємство «Банкомзв'язок».

Це вже шоста станція у Києві, яка використовує оснащення спільного україно-німецько-російського підприємства МКМ Telekom. Загальна ємність оснащення на цих АТС становить 100 тисяч номерів.

За словами директора «Київелектрозв'язку» Анатолія Тарасенка, наступного року в Києві буде введено місцеві станції місткістю близько 100 тис. номерів. Столичні зв'язківці обіцяють, що протягом 1999 року кияни будуть повністю забезпечені телефонними номерами. А поки що 130 тисяч дружно стоять у черзі на встановлення заповітного апарата.

ГОЛОС УКРАЇНИ

Засновник — Верховна Рада України. 252019, м. Київ-19, вул. М. Грушевського, 5. Газета виходить з 1 січня 1991 року.

Головний редактор С. ПРАВДЕНКО.
Редколегія: О. БІЛИК (заст. головного редактора), Л. БРОВЧЕНКО (заст. головного редактора), А. ГОРЛОВ (перший заст. головного редактора), В. ЖЕЖЕРА, В. КРАСНОДЕМСЬКИЙ, С. ПИСАРЕНКО, А. СОЛОНСЬКИЙ, В. СУДДЯ (заст. головного редактора).

◊ За зміст та достовірність інформації у рекламних публікаціях відповідальність несе рекламодавець.
◊ Редакція не завжди поділяє позицію авторів публікацій.
◊ За точність викладених фактів відповідальність несе автор.

Адреса редакції: 252047, Київ-47, вул. Нестерова, 4.

ТЕЛЕФОНИ: для довідок — 441-88-23; телефакс — 224-72-54; відділ реклами — 441-89-34, 441-89-44.
◊ Рукописів не повертаємо.
◊ Листування з читачами — тільки на сторінках газети.

Газета виходить 5 разів на тиждень (крім неділі й понеділка) українською і російською мовами. Індекс 60955. Тираж 251298.

Комбінат друку видавництва «Преса України». 252047, Київ-47, проспект Перемоги, 50
1 2 3 4 5 6 7 8 9 0
Зам. 0311221.

Свідоцтво про реєстрацію періодичного друкованого видання — КВ № 1 від 26.05.1994 р.